

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

15. november 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 462/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2021/C 462/02 Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 462/03 Sag C-546/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. september 2021 — FN, GM, Adler Real Estate AG, HL og Petrus Advisers LLP mod Übernahmekommission (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — overtagelsestilbud — direktiv 2004/25/EF — artikel 5 — obligatorisk tilbud — artikel 4 — tilsynsmyndighed — endelig afgørelse, hvorved det fastslås, at pligten til at fremsætte et overtagelsestilbud er tilsidesat — afgørelsens bindende virkning i en efterfølgende administrativ straffesag indledt af samme myndighed — det EU-retlige effektivitetsprincip — generelle principper i EU-retten — ret til forsvar — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 og 48 — retten til ikke at udtale sig — uskyldsformodning — adgang til en uafhængig og upartisk domstol) 6

2021/C 462/04	Sag C-605/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. september 2021 — Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP og GM mod Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller udøver virksomhed i en medlemsstat – gennemsigtighedskrav – anmeldelse af »større besiddelser« i selskaber erhvervet af »personer, der handler i forståelse med andre« – direktiv 2004/109/EF – artikel 3, stk. 1a, fjerde afsnit – begrebet »strengere krav« – direktiv 2004/25/EF – »tilsyn« fra en myndighed udpeget i medfør af dette direktivs artikel 4)	7
2021/C 462/05	Sag C-107/19: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. september 2021 — XR mod Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Obvodní soud pro Prahu 9 — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – begreberne »arbejdstid« og »hvileperiode« – pause, hvorunder arbejdstageren har pligt til at stå til rådighed for sin arbejdsgiver med henblik på at rykke ud inden for to minutter – EU-rettens forrang)	7
2021/C 462/06	Sag C-768/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. september 2021 — Bundesrepublik Deutschland mod SE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – fælles politik for asyl og subsidær beskyttelse – direktiv 2011/95/EU – artikel 2, litra j), tredje led – begrebet »familiemedlem« – voksen person, der ansøger om international beskyttelse som følge af sin familiemæssige tilknytning til en mindreårig, der allerede har opnået subsidær beskyttelse – det relevante tidspunkt med henblik på vurderingen af status som »mindreårig«)	8
2021/C 462/07	Sag C-783/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mod GB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – landbrug – beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser – ensartet og udtømmende karakter – forordning (EU) nr. 1308/2013 – artikel 103, stk. 2, litra a), nr. ii) – artikel 103, stk. 2, litra b) – antydning – den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Champagne« – tjenesteydelser – varernes sammenlignelighed – anvendelse af handelsnavnet »Champanillo«)	9
2021/C 462/08	Sag C-855/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — G. Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 69 – momsens forfald – erhvervelse af brændstof inden for Fællesskabet – forpligtelse til forudbetaling af moms – artikel 206 – begrebet »aconobeløb« – artikel 273 – korrekt opkrævning af momsen og bekæmpelse af svig – medlemsstaternes skønsmargen)	10
2021/C 462/09	Sag C-906/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — straffesag mod FO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – vejtransport – harmonisering af visse sociale bestemmelser – forordning (EU) nr. 561/2006 – artikel 3, litra a) – denne forordning gælder ikke for vejtransport med køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer, såfremt rutens længde ikke overstiger 50 km – køretøj til blandet anvendelse – artikel 19, stk. 2 – ekstraterritorial sanktion – overtrædelse konstateret på en medlemsstats område begået på en anden medlemsstats område – princippet om, at strafbare forhold og straffe skal have lovhjemmel – forordning (EØF) nr. 3821/85 – kontrolapparat på området for vejtransport – artikel 15, stk. 2 – pligt til at indsætte førerkortet – artikel 15, stk. 7 – pligt til på tilsynsmyndighedernes forlangende at fremvise førerkortet – manglende indsættelse af førerkortet i kontrolapparatet, der omfatter mere end 28 dage forud for kontrol dagen)	10

2021/C 462/10	Sag C-927/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 7. september 2021 — UAB »Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) [Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 58, stk. 3 og 4 – artikel 60, stk. 3 og 4 – bilag XII – afvikling af udbudsprocedurer – udvælgelse af deltagere – udvælgelseskriterier – dokumentation – de økonomiske aktørers økonomiske og finansielle formåen – muligt for lederen af en midlertidig virksomhedssammenslutning at påberåbe sig indtægter oppebåret i forbindelse med et forudgående udbud på samme område som den i hovedsagen omhandlede offentlige kontrakt, herunder når lederen ikke selv udøvede den aktivitet, som henhører under det område, der berøres af den i hovedsagen omhandlede kontrakt – de økonomiske aktørers tekniske og faglige formåen – udtømmende karakter af den dokumentation, der tillades i medfør af direktivet – artikel 57, stk. 4, litra h), samt artikel 57, stk. 6 og 7 – indgåelse af offentlige tjenesteydelseskontrakter – fakultative udelukkelsesgrunde fra deltagelse i en udbudsprocedure – opførsel på en liste over økonomiske aktører, som udelukkes fra udbudsprocedurer – solidaritet mellem medlemmer af en midlertidig virksomhedssammenslutning – sanktionens personlige karakter – artikel 21 – beskyttelse af fortroligheden af de oplysninger, som en økonomisk aktør overdrager til den ordregivende myndighed – direktiv (EU) 2016/943 – artikel 9 – fortrolighed – beskyttelse af forretningshemmeligheder – anvendelse heraf på udbudsprocedurer – direktiv 89/665/EØF – artikel 1 – adgang til effektive retsmidler]	11
2021/C 462/11	Sag C-5/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. september 2021 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Vodafone GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – elektronisk kommunikation – forordning (EU) 2015/2120 – artikel 3 – adgang til det åbne internet – artikel 3, stk. 1 – slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 2 – forbud mod aftaler og handelspraksis, der begrænser udøvelsen af slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 3 – pligt til lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken – mulighed for at gennemføre rimelige trafikstyringsforanstaltninger – supplerende takstoption til »nultakst« – begrænsning af deling af internetforbindelse)	13
2021/C 462/12	Sag C-18/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. september 2021 — XY (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – grænsekontrol, asyl og indvandring – asylpolitik – fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse – direktiv 2013/32/EU – artikel 40 – fornyet ansøgning – nye elementer eller oplysninger – begreb – omstændigheder, der allerede forelå inden den endelige afslutning af en procedure vedrørende en tidligere ansøgning om international beskyttelse – princippet om retskraft – ansøgerens skyld)	14
2021/C 462/13	Sag C-22/20: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud – direktiv 91/271/EØF – artikel 4, 5, 10 og 15 – rensning af byspildevand – sekundær eller tilsvarende rensning af byspildevand fra byområder af en vis størrelse – mere vidtgående rensning af udledninger i følsomme områder – artikel 4, stk. 3, TEU – kontrol af data, som meddeles af medlemsstaterne – forpligtelse til loyalt samarbejde)	14
2021/C 462/14	Forenede sager C-33/20, C-155/20 og C-187/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. september 2021 — UK mod Volkswagen Bank GmbH (sag C-33/20), RT, SV og BC mod Volkswagen Bank GmbH og Skoda Bank, filial af Volkswagen Bank GmbH (sag C-155/20) og JL og DT mod BMW Bank GmbH og Volkswagen Bank GmbH (sag C-187/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Ravensburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2008/48/EF – forbrugerkredit – artikel 10, stk. 2 – angivelser, der obligatorisk skal fremgå af aftalen – pligt til at angive kredittypen, kreditaftalens løbetid, morarentesatsen og ordningen for tilpasning af den morarente, der gælder på tidspunktet for indgåelsen af kreditaftalen – ændring af morarentesatsen på grundlag af ændringen af den basisrente, som er fastsat af en medlemsstats centralbank – kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig tilbagebetaling af lånet – pligt til at præcisere beregningsmetoden for ændringen af morarentesatsen og kompensationen – ikke pligt til at angive den mulighed for opsigelse af kreditaftalen, der er fastsat i national lovgivning, men som ikke er fastsat i direktiv 2008/48 – artikel 14, stk. 1 – fortrydelsesret, der udøves af forbrugeren på grund af en manglende obligatorisk angivelse i henhold til artikel 10, stk. 2 – udøvelse efter fristen – forbud for kreditgiveren mod at rejse indsigelse om fortabelse eller retsmisbrug)	15

2021/C 462/15	Sag C-34/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. september 2021 — Telekom Deutschland GmbH mod Bundesrepublik Deutschland repræsenteret ved Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – elektronisk kommunikation – forordning (EU) 2015/2120 – artikel 3 – adgang til det åbne internet – artikel 3, stk. 1 – slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 2 – forbud mod aftaler og handelspraksis, der begrænser udøvelsen af slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 3 – pligt til lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken – mulighed for at gennemføre rimelige trafikstyringsforanstaltninger – supplerende takstoption til »nultakst« – båndbreddebegrænsning)	17
2021/C 462/16	Sag C-66/20: Domstolens dom (fjerde Afdeling) af 2. september 2021 — sag om anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk efterforskningskendelse vedrørende XK (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Procura della Repubblica di Trento — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – begrebet »national ret« – kriterier – Procura della Repubblica di Trento (den offentlige anklager i Trento, Italien) – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	18
2021/C 462/17	Sag C-100/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — XY mod Hauptzollamt B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – beskatning af energiprodukter og elektricitet – direktiv 2003/96/EF – artikel 17, stk. 1, litra a) – afgiftslempelse for energi- og elektricitetsforbrug til fordel for energiintensive virksomheder – fakultativ nedsættelse – fremgangsmåden for tilbagebetaling af afgifter opkrævet i strid med bestemmelser i national ret, der er vedtaget på grundlag af en mulighed, som medlemsstaterne har i henhold til dette direktiv – betaling af renter – ligebehandlingsprincippet)	18
2021/C 462/18	Sag C-169/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud – artikel 110 TEUF – interne afgifter – diskriminerende afgifter – forbud – brugte motorkøretøjer indført fra andre medlemsstater – registreringsafgiftskomponent, der beregnes på grundlag af kuldioxidudledningen – undladelse af at tage hensyn til motorkøretøjets værditab)	19
2021/C 462/19	Sag C-180/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål – afgørelse (EU) 2020/245 og (EU) 2020/246 – den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Partnerskabsrådet, der er nedsat ved den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side – aftale, hvori visse bestemmelser kan være tilknyttet den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – vedtagelse af forretningsordenen for Partnerskabsrådet, for Partnerskabsudvalget, for underudvalg og for andre organer – vedtagelse af to særskilte afgørelser – valg af retsgrundlag – artikel 37 TEU – artikel 218, stk. 9, TEUF – afstemningsregel)	19
2021/C 462/20	Sag C-337/20: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. september 2021 — DM og LR mod Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) — Alpes-Provence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – betalingstjenester i det indre marked – direktiv 2007/64/EF – artikel 58 og 60 – bruger af betalingstjenester – underretning om uautoriserede betalingstransaktioner – betalingstjenesteudbydere ns ansvar for disse transaktioner – erstatningssøgsmål anlagt af kautionisten for en bruger af betalingstjenester)	20
2021/C 462/21	Sag C-350/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. september 2021 — O.D. m.fl. mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte costituzionale — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2011/98/EU – rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der er indehavere af en kombineret tilladelse – artikel 12 – ret til ligebehandling – social sikring – forordning (EF) nr. 883/2004 – koordinering af de sociale sikringsordninger – artikel 3 – ydelser ved moderskab og faderskab – familieydelser – lovgivning i en medlemsstat, hvorefter tredjelandstatsborgere, der er indehavere af en kombineret tilladelse, ikke har ret til en fødselsydelse og en moderskabsydelse)	21

2021/C 462/22	Sag C-371/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. september 2021 — Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret ved Peek & Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V. mod Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret ved Van Graaf Management GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2005/29/EF – urimelig handelspraksis – former for handelspraksis, som under alle omstændigheder anses for urimelige – vildledende handelspraksis – punkt 11, første punktum, i bilag I – salgsfremmende foranstaltninger – anvendelse af et redaktionelt indhold i medierne med henblik på at promovere et produkt – promovering betalt af den erhvervsdrivende selv – begrebet »betaling« – promovering af salg af produkter fra annoncøren og fra det udgivende medieselskab – »advertorial«)	22
2021/C 462/23	Sag C-379/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. september 2021 — B mod Udlændingenævnet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 1/80 – artikel 13 – standstill-klausul – ny begrænsning – familiesammenføring af mindreårige børn af tyrkiske arbejdstagere – aldersbetingelse – krav om særlige grunde for at opnå familiesammenføring – tvingende alment hensyn – vellykket integration – proportionalitet)	22
2021/C 462/24	Sag C-502/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. september 2021 — TP mod Institut des Experts en Automobiles (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer – direktiv 2005/36/EF – artikel 5, stk. 2 – bilsagkyndig etableret i en medlemsstat, som rejser til en anden medlemsstats område, for dér, midlertidigt og lejlighedsvis, at udføre sit erhverv – afslag fra det faglige organ i den værtsmedlemsstat, hvor den bilsagkyndige tidligere var etableret, på at optage denne i registret over midlertidige og lejlighedsvis tjenesteydelser – begrebet »midlertidige og lejlighedsvis« tjenesteydelser)	23
2021/C 462/25	Sag C-171/21 P: Appel iværksat den 8. februar 2021 af Likvidacijska masa iza Mesoprodukt d.o.o. og Gojko Čuljak til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 28. januar 2021 i sag T-603/20, Likvidacijska masa iza Mesoprodukt d.o.o. og Gojko Čuljak mod Europa-Kommissionen	24
2021/C 462/26	Sag C-211/21 P: Appel iværksat den 31. marts 2021 af 12seasons GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 20. januar 2021 i sag T-329/19 — 12seasons mod EUIPO — Société immobilière et mobilière de Montagny – (BE EDGY BERLIN)	24
2021/C 462/27	Sag C-309/21 P: Appel iværksat den 12. maj 2021 af Graanhandel P. van Schelven BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-306/19, Graanhandel P. van Schelven mod Kommissionen	24
2021/C 462/28	Sag C-369/21 P: Appel iværksat den 14. juni 2021 af Apologistics GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-282/20 — Apologistics GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	25
2021/C 462/29	Sag C-417/21 P: Appel iværksat den 8. juli 2021 af repowermap.org til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 28. april 2021 i sag T-872/16, repowermap.org mod EUIPO og Repower	25
2021/C 462/30	Sag C-470/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 30. juli 2021 — La Quadrature du Net, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs, Franciliens.net og French Data Network mod Premier ministre og Ministère de la Culture	25
2021/C 462/31	Sag C-542/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 30. august 2021 — SIA »Mikrotikls« mod Valsts ierņēmumu dienests	26
2021/C 462/32	Sag C-551/21: Sag anlagt den 7. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	27
2021/C 462/33	Sag C-558/21 P: Appel iværksat den 8. september 2021 af Global Silicones Council, Wacker Chemie AG, Momentive Performance Materials GmbH, Shin-Etsu Silicones Europe BV og Elkem Silicones France SAS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 30. juni 2021 i sag T-226/18, Global Silicones Council m.fl. mod Kommissionen	28

2021/C 462/34	Sag C-559/21 P: Appel iværksat den 8. september 2021 af Global Silicones Council, Dow Silicones UK Ltd, Elkem Silicones France SAS, Evonik Operations GmbH, Momentive Performance Materials GmbH, Shin-Etsu Silicones Europe BV og Wacker Chemie AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 30. juni 2021 i sag T-519/18, Global Silicones Council m.fl. mod ECHA	29
2021/C 462/35	Sag C-578/21 P: Appel iværksat den 17. september 2021 af Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd og Greenoge Windfarm Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 7. juli 2021 i sag T-680/19, Irish Wind Farmers' Association m.fl. mod Kommissionen	30
2021/C 462/36	Sag C-581/21 P: Appel iværksat den 21. september 2021 af Ryanair DAC og Laudamotion GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. juli 2021 i sag T-866/19, Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen	31
2021/C 462/37	Sag C-591/21 P: Appel iværksat den 23. september 2021 af Ryanair DAC og Laudamotion GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Udvidede Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-677/20, Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen (Austrian Airlines; Covid-19)	32

Retten

2021/C 462/38	Forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17: Rettens dom af 22. september 2021 — DEI mod Kommissionen (Statsstøtte – prisen for levering af elektricitet – fastsættelse af den pris, der blev faktureret Alouminion ved afgørelsen fra en voldgiftsret – afgørelse om at henlægge klagen – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger støtte – anfægtelig retsakt – status af interesseret part – søgsmålsinteresse – formaliteten – tilregning til staten – fordel – princippet om den private aktør – alvorlige vanskeligheder)	33
2021/C 462/39	Sag T-752/16: Rettens dom af 22. september 2021 — NLMK mod Kommissionen (Dumping – import af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og Rusland – endelig antidumpingtold – artikel 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 18 i forordning (EU) 2016/1036) – anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger – artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning 2016/1036) – konstatering af skade – artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 7, i forordning 2016/1036) – årsagsforbindelse – artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning 2016/1036) – skadestærskel – ret til forsvar – processuel ligestilling – princippet om god forvaltningsskik – begrundelsespligt – proportionalitet – åbenbart urigtige skøn)	34
2021/C 462/40	Sag T-753/16: Rettens dom af 22. september 2021 — Severstal mod Kommissionen (Dumping – import af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og Rusland – endelig antidumpingtold – artikel 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 18 i forordning (EU) 2016/1036] – anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger – artikel 2, stk. 3, 4, 9, 10 og 12, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 3, 4, 9, 10 og 12, i forordning 2016/1036) – beregning af den normale værdi, eksportprisen og dumpingmargenen – artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning 2016/1036) – fastlæggelse af, om der foreligger en skade – artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 7, i forordning 2016/1036) – årsagssammenhæng – artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning 2016/1036) – afhjælpning af skaden – retten til forsvar – princippet om god forvaltningsskik – proportionalitet – åbenbart urigtige skøn)	35

2021/C 462/41	Sag T-425/18: Rettens dom af 22. september 2021 — Altice Europe mod Kommissionen (Konkurrence – fusioner – telekommunikation – afgørelse om pålæggelse af bøder for gennemførelsen af en fusion, inden den er blevet anmeldt og godkendt – artikel 4, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 14 i forordning (EF) nr. 139/2004 – retssikkerhed – berettiget forventning – legalitetsprincippet – uskyldsformodning – proportionalitet – overtrædelsernes grovhed – gennemførelse af overtrædelser – udveksling af oplysninger – bødernes størrelse – fuld prøvelsesret)	35
2021/C 462/42	Sag T-591/19: Rettens dom af 22. september 2021 — Healios mod EUIPO — Helios Kliniken (Healios) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Healios – det ældre EU-ordmærke HELIOS – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – varer og tjenesteydelser af lignende art – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001))	36
2021/C 462/43	Sag T-777/19: Rettens dom af 15. september 2021 — CAPA m.fl. mod Kommissionen [Statsstøtte – individuel støtte til drift af havvindmølleparker – pligt til at købe elektricitet til en pris, der overstiger markedsprisen – indledende undersøgelsesprocedure – afgørelse om ikke at gøre indsigelser – annullationssøgsmål – artikel 1, litra h), i forordning (EU) 2015/1589 – status som interesseret part – fiskerivirksomheder – anlæggelse af parkerne i fiskeriområder – konkurrenceforhold – foreligger ikke – risiko for, at fiskerivirksomhedernes interesser vil blive berørt af tildelingen af den omtvistede støtte – foreligger ikke – ikke umiddelbart og individuelt berørt – afvisning]	37
2021/C 462/44	Sagerne T-128/20 og T-129/20: Rettens dom af 22. september 2021 — Colibra mod EUIPO — Dietrich (COLLIBRA og colibra) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket COLLIBRA og EU-figurmærket colibra – det ældre nationale ordmærke Kolibri – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – retten til at blive hørt – artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001)	38
2021/C 462/45	Sag T-169/20: Rettens dom af 22. september 2021 — Marina Yachting Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear (MARINA YACHTING) (EU-varemærker – procedure for tilbagekaldelse af afgørelser eller annullering af indførelser i registret – annullering af en indførelse i registret, der indeholder en åbenlys fejl, der kan tilskrives EUIPO – varemærke, der indgår i en konkursbehandling – registrering af varemærkets overdragelse – en konkursbehandlings eller lignende behandlings virkning over for tredjemand – EUIPO's kompetence – forpligtelse til at udvise omhu – artikel 20, 24, 27 og 103 i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 3, 7 og 19 i forordning (EU) 2015/848)	39
2021/C 462/46	Sag T-173/20: Rettens dom af 22. september 2021 — Henry Cotton's Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear (Henry Cotton's) (EU-varemærker – procedure for tilbagekaldelse af afgørelser eller annullering af indførelser i registret – annullering af en indførelse i registret, der indeholder en åbenlys fejl, der kan tilskrives EUIPO – varemærker, der indgår i en konkursbehandling – registrering af varemærkernes overdragelse – en konkursbehandlings eller lignende behandlings virkning over for tredjemand – EUIPO's kompetence – forpligtelse til at udvise omhu – artikel 20, 24, 27 og 103 i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 3, 7 og 19 i forordning (EU) 2015/848)	39
2021/C 462/47	Sag T-195/20: Rettens dom af 22. september 2021 — Sociedade da Água de Monchique, SA mod EUIPO — Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH – det ældre EU-ordmærke CHIC BARCELONA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 2017/1001]	40
2021/C 462/48	Sag T-203/20: Rettens dom af 22. september 2021 — Al-Imam mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – ret til forsvar – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse – urigtigt skøn – proportionalitet – ejendomsret – skadelige følger på omdømmet)	41

2021/C 462/49	Sag T-250/20: Rettens dom af 22. september 2021 — Moviescreens Rental mod EUIPO — the airscreen company (AIRSCREEN) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket airscreen – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]	41
2021/C 462/50	Sag T-435/20: Rettens dom af 22. september 2021 — JR mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – intern udvælgelsesprøve COM/03/AD/18 (AD 6) – afgørelse om ikke at opføre sagsøgerens navn på reservelisten for udvælgelsesprøven – begrundelsespligt – udvælgelseskomitéens arbejde fortroligt – vægtning af de elementer, en prøve, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøve, består af)	42
2021/C 462/51	Sag T-616/19 REV: Rettens kendelse af 13. september 2021 — Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (Retspleje – anmodning om ekstraordinær genoptagelse – EU-varemærker – indsigelsessag – søgsmål til prøvelse af EUIPO's afgørelse om delvist afslag på registrering af et varemærke – tilbagetagelse af indsigelsen inden forkyndelsen af kendelsen om afvisning af sagen – faktiske omstændighed ukendt for sagsøgeren og for Retten – ekstraordinær genoptagelse af kendelsen – ufornuddent at træffe afgørelse)	43
2021/C 462/52	Sag T-722/20: Rettens kendelse af 14. september 2021 — Far Polymers m.fl. mod Kommissionen (Annullationsøgsmål – dumping – import af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – afvisning)	44
2021/C 462/53	Sag T-224/21: Rettens kendelse af 20. august 2021 — PepsiCo mod EUIPO (Smartfood) (EU-varemærker – tilbagetagelse af registreringsansøgningen – ufornuddent at træffe afgørelse)	44
2021/C 462/54	Sag T-513/21: Sag anlagt den 1. september 2021 — Bastion Holding m.fl. mod Kommissionen . . .	45
2021/C 462/55	Sag T-528/21: Sag anlagt den 27. august 2021 — Neratax mod EUIPO — Piraeus Bank m.fl. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy og MORFAT)	46
2021/C 462/56	Sag T-531/21: Sag anlagt den 31. august 2021 — QN mod Kommissionen	47
2021/C 462/57	Sag T-562/21: Sag anlagt den 9. september 2021 — Worldwide Brands mod EUIPO — Guangdong Camel Apparel (CAMEL CROWN)	48
2021/C 462/58	Sag T-572/21: Sag anlagt den 13. september 2021 — Copal Tree Brands mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (COPAL TREE)	48
2021/C 462/59	Sag T-574/21: Sag anlagt den 14. september 2021 — Santos mod EUIPO (Formen af en citruspresser)	49
2021/C 462/60	Sag T-575/21: Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)	50
2021/C 462/61	Sag T-576/21: Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)	50
2021/C 462/62	Sag T-577/21: Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)	51
2021/C 462/63	Sag T-578/21: Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)	52
2021/C 462/64	Sag T-587/21: Sag anlagt den 15. september 2021 — lastminute foundation mod EUIPO — Scai Comunicazione (B Heroes)	53
2021/C 462/65	Sag T-590/21: Sag anlagt den 14. september 2021 — Guangdong Camel Apparel mod EUIPO — Worldwide Brands (CAMEL CROWN)	54

2021/C 462/66	Sag T-591/21: Sag anlagt den 16. september 2021 — Apart mod EUIPO — S. Tous (Gengivelse af omridset af en bjørn)	54
2021/C 462/67	Sag T-596/21: Sag anlagt den 17. september 2021 — Société Elmar Wolf mod EUIPO — Fuxtec (Gengivelse af et rævehoved)	55
2021/C 462/68	Sag T-597/21: Sag anlagt den 18. september 2021 — Basaglia mod Kommissionen	56
2021/C 462/69	Sag T-602/21: Sag anlagt den 20. september 2021 — Kubara mod EUIPO (good calories)	57
2021/C 462/70	Sag T-607/21: Sag anlagt den 22. september 2021 — Blueroots Technology mod EUIPO — Rezk-Salama og Breitlauch (SKILLTREE STUDIOS)	57
2021/C 462/71	Sag T-618/21: Sag anlagt den 27. september 2021 — WV mod CdT	58
2021/C 462/72	Sag T-621/21: Sag anlagt den 29. september 2021 — Lemken mod EUIPO (Himmelblå)	59
2021/C 462/73	Sag T-470/19: Rettens kendelse af 27. august 2021 — Essentra m.fl. mod Kommissionen	59
2021/C 462/74	Sag T-690/19: Rettens kendelse af 21. september 2021 — Daily Mail and General Trust m.fl. mod Kommissionen	59
2021/C 462/75	Sag C-692/19: Rettens kendelse af 27. august 2021 — Rentokil Initial og Rentokil Initial 1927 mod Kommissionen	60

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 462/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 452 af 8.11.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 431 af 25.10.2021

EUT C 422 af 18.10.2021

EUT C 412 af 11.10.2021

EUT C 401 af 4.10.2021

EUT C 391 af 27.9.2021

EUT C 382 af 20.9.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2021/C 462/02)

Den 27. oktober 2021 har Retten som følge af K.A. Kecsmár og I. Gáelas tiltræden som dommere ved Retten besluttet at ændre afgørelsen om afdelingernes sammensætning af 30. september 2019 ⁽¹⁾, med senere ændringer ⁽²⁾, og afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne af 4. oktober 2019 ⁽³⁾, med senere ændringer ⁽⁴⁾, for perioden fra den 27. oktober 2021 til den 31. august 2022, og at dommerne skal fordeles mellem afdelingerne som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand H. Kanninen og dommerne M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia og M. Stancu.

Første Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand H. Kanninen

sammensætning A: dommerne M. Jaeger og N. Póltorak

sammensætning B: dommerne M. Jaeger og O. Porchia

sammensætning C: dommerne M. Jaeger og M. Stancu

sammensætning D: dommerne N. Póltorak og O. Porchia

sammensætning E: dommerne N. Póltorak og M. Stancu

sammensætning F: dommerne O. Porchia og M. Stancu.

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand V. Tomljenović og dommerne V. Kreuschitz, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl og I. Nömm.

Anden Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand V. Tomljenović

sammensætning A: dommerne F. Schalin og P. Škvařilová-Pelzl

sammensætning B: dommerne F. Schalin og I. Nömm

sammensætning C: dommerne P. Škvařilová-Pelzl og I. Nömm.

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand G. De Baere og dommerne V. Kreuschitz, U. Öberg, G. Steinfatt og K.A. Kecsmár.

Tredje Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand G. De Baere

sammensætning A: dommerne V. Kreuschitz og G. Steinfatt

sammensætning B: dommerne V. Kreuschitz og K.A. Kecsmár

sammensætning C: dommerne G. Steinfatt og K.A. Kecsmár.

⁽¹⁾ EUT 2019, C 372, s. 3.

⁽²⁾ EUT 2020, C 68, s. 2, EUT 2020, C 114, s. 2, EUT 2020, C 371, s. 2, EUT 2021, C 110, s. 2, EUT 2021, C 297, s. 2, EUT 2021, C 368, s. 2, EUT 2021, C 412, s. 2, og EUT 2021, C 431, s. 2.

⁽³⁾ EUT 2019, C 372, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT 2020, C 68, s. 2, EUT 2020, C 114, s. 2, EUT 2020, C 371, s. 2, EUT 2021, C 110, s. 2, EUT 2021, C 297, s. 2, EUT 2021, C 368, s. 2, EUT 2021, C 412, s. 2, og EUT 2021, C 431, s. 2.

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand S. Gervasoni og dommerne L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares.

Fjerde Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand S. Gervasoni

sammensætning A: dommerne L. Madise og P. Nihoul

sammensætning B: dommerne L. Madise og R. Frendo

sammensætning C: dommerne L. Madise og J. Martín y Pérez de Nanclares

sammensætning D: dommerne P. Nihoul og R. Frendo

sammensætning E: dommerne P. Nihoul og J. Martín y Pérez de Nanclares

sammensætning F: dommerne R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares.

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand D. Spielmann og dommerne U. Öberg, R. Mastroianni, M. Brkan og I. Gálea.

Femte Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand D. Spielmann

sammensætning A: dommerne U. Öberg og R. Mastroianni

sammensætning B: dommerne U. Öberg og M. Brkan

sammensætning C: dommerne U. Öberg og I. Gálea

sammensætning D: dommerne R. Mastroianni og M. Brkan

sammensætning E: dommerne R. Mastroianni og I. Gálea

sammensætning F: dommerne M. Brkan og I. Gálea.

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A. Marcoulli og dommerne S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos og R. Norkus.

Sjette Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A. Marcoulli

sammensætning A: dommerne S. Frimodt Nielsen og J. Schwarcz

sammensætning B: dommerne S. Frimodt Nielsen og C. Iliopoulos

sammensætning C: dommerne S. Frimodt Nielsen og R. Norkus

sammensætning D: dommerne J. Schwarcz og C. Iliopoulos

sammensætning E: dommerne J. Schwarcz og R. Norkus

sammensætning F: dommerne C. Iliopoulos og R. Norkus.

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand R. da Silva Passos og dommerne V. Valančius, I. Reine, L. Truchot og M. Sampol Pucurull.

Syvende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand R. da Silva Passos

sammensætning A: dommerne V. Valančius og I. Reine

sammensætning B: dommerne V. Valančius og L. Truchot

sammensætning C: dommerne V. Valančius og M. Sampol Pucurull

sammensætning D: dommerne I. Reine og L. Truchot

sammensætning E: dommerne I. Reine og M. Sampol Pucurull

sammensætning F: dommerne L. Truchot og M. Sampol Pucurull.

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand J. Svenningsen og dommerne R. Barents, C. Mac Eochaidh, T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger.

Ottende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand J. Svenningsen

sammensætning A: dommerne R. Barents og C. Mac Eochaidh

sammensætning B: dommerne R. Barents og T.R. Pynnä

sammensætning C: dommerne R. Barents og J.C. Laitenberger

sammensætning D: dommerne C. Mac Eochaidh og T.R. Pynnä

sammensætning E: dommerne C. Mac Eochaidh og J.C. Laitenberger

sammensætning F: dommerne T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger.

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand M.J. Costeira og dommerne M. Kancheva, E. Buttigieg, T. Perišin og P. Zilgalvis.

Niende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand M.J. Costeira

sammensætning A: dommerne M. Kancheva og T. Perišin

sammensætning B: dommerne M. Kancheva og P. Zilgalvis

sammensætning C: dommerne T. Perišin og P. Zilgalvis.

Tiende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A. Kornezov og dommerne E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk, G. Hesse og D. Petrлік.

Tiende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A. Kornezov

sammensætning A: dommerne E. Buttigieg og K. Kowalik-Bańczyk

sammensætning B: dommerne E. Buttigieg og G. Hesse

sammensætning C: dommerne E. Buttigieg og D. Petrлік

sammensætning D: dommerne K. Kowalik-Bańczyk og G. Hesse

sammensætning E: dommerne K. Kowalik-Bańczyk og D. Petrлік

sammensætning F: dommerne G. Hesse og D. Petrлік.

Anden Afdeling, som er sammensat af fire dommere, vil blive udvidet ved tilføjelsen af en femte dommer fra Tredje Afdeling. Tredje Afdeling, som er sammensat af fire dommere, vil blive udvidet ved tilføjelsen af en femte dommer fra Femte Afdeling. Niende Afdeling, som er sammensat af fire dommere, vil blive udvidet ved tilføjelsen af en femte dommer fra Tiende Afdeling.

Den femte dommer i Anden, Tredje og Niende Udvidede Afdeling er dommeren med den højeste anciennitet i henhold til den rækkefølge, der er fastsat i procesreglementets artikel 8, bortset fra afdelingsformanden, fra den afdeling, der behandler samme ekspertiseområde, som numerisk følger Anden, Tredje og Niende Afdeling.

Retten bekræfter sin afgørelse af 4. oktober 2019, hvorefter Første, Fjerde, Syvende og Ottende Afdeling skal behandle de sager, der er anlagt i medfør af artikel 270 TEUF og i givet fald i medfør af artikel 50a i protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og Anden, Tredje, Femte, Sjette, Niende og Tiende Afdeling skal behandle de sager, der vedrører de intellektuelle ejendomsrettigheder, og som er omhandlet i procesreglementets fjerde afsnit.

Retten bekræfter ligeledes følgende:

- Præsidenten og vicepræsidenten skal ikke være tilknyttet en afdeling permanent.
- I løbet af hvert retsår skal vicepræsidenten være tilknyttet hver af de ti afdelinger med fem dommere i én sag pr. afdeling i henhold til følgende rækkefølge:
 - den første sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Første, Anden, Tredje, Fjerde og Femte Afdeling
 - den tredje sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Sjette, Syvende, Ottende, Niende og Tiende Afdeling.

Når den afdeling, som vicepræsidenten tilknyttes, er sammensat:

- af fem dommere, sammensættes det udvidede kollegium af vicepræsidenten, dommerne i det dommerkollegium på tre dommere, for hvilket sagen oprindeligt var blevet indbragt, samt af en af de øvrige dommere i den pågældende afdeling, som udpeges i den omvendte rækkefølge af den, der er fastsat i procesreglementets artikel 8
 - af fire dommere, sammensættes det udvidede kollegium af vicepræsidenten, dommerne i det dommerkollegium på tre dommere, for hvilket sagen oprindeligt var blevet indbragt, samt af den fjerde dommer i den pågældende afdeling.
-

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. september 2021 — FN, GM, Adler Real Estate AG, HL og Petrus Advisers LLP mod Übernahmekommission (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Østrig)

(Sag C-546/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – selskabsret – overtagelsestilbud – direktiv 2004/25/EF – artikel 5 – obligatorisk tilbud – artikel 4 – tilsynsmyndighed – endelig afgørelse, hvorved det fastslås, at pligten til at fremsætte et overtagelsestilbud er tilsidesat – afgørelsens bindende virkning i en efterfølgende administrativ straffesag indledt af samme myndighed – det EU-retlige effektivitetsprincip – generelle principper i EU-retten – ret til forsvar – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 og 48 – retten til ikke at udtale sig – uskyldsformodning – adgang til en uafhængig og upartisk domstol)

(2021/C 462/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL og Petrus Advisers LLP

Sagsøgt: Übernahmekommission

Konklusion

Artikel 4 og 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014, sammenholdt med retten til forsvar, der er sikret ved EU-retten, herunder navnlig retten til at blive hørt, og artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter en afgørelse, hvorved det fastslås, at der foreligger en overtrædelse af dette direktiv, og som er blevet endelig, har bindende virkning i en efterfølgende sag om pålæggelse af en administrativ sanktion, der har karakter af straf, for overtrædelse af dette direktivs bestemmelser, for så vidt som de berørte parter i denne sag ikke under den forudgående procedure til konstatering af denne overtrædelse fuldt ud har kunnet udøve retten til forsvar og navnlig retten til at blive hørt og hverken har kunnet gøre retten til at nægte at udtale sig gældende eller været omfattet af uskyldsformodningen vedrørende de faktiske omstændigheder, som efterfølgende bruges til støtte for anklagen, eller som ikke har adgang til effektive retsmidler til prøvelse af en sådan afgørelse for en domstol, som har kompetence til at træffe afgørelse med hensyn til såvel faktiske som retlige spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 427 af 26.11.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. september 2021 — Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP og GM mod Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Østrig)

(Sag C-605/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller udøver virksomhed i en medlemsstat – gennemsigtighedskrav – anmeldelse af »større besiddelser« i selskaber erhvervet af »personer, der handler i forståelse med andre« – direktiv 2004/109/EF – artikel 3, stk. 1a, fjerde afsnit – begrebet »strengere krav« – direktiv 2004/25/EF – »tilsyn« fra en myndighed udpeget i medfør af dette direktivs artikel 4)

(2021/C 462/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP og GM

Sagsøgt: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Konklusion

Artikel 3, stk. 1a, fjerde afsnit, nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, som pålægger de i artikel 10 eller 13 i direktiv 2004/109, som ændret ved direktiv 2013/50, omhandlede aktionærer, fysiske personer eller juridiske enheder strengere krav, som omhandlet i nævnte fjerde afsnit, vedrørende anmeldelse af større besiddelser, end de krav, der er fastsat i direktiv 2004/109, som ændret ved direktiv 2013/50, hvilke strengere krav følger af love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i relation til navnlig overtagelsestilbud, uden at en myndighed i denne medlemsstat, som er udpeget i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, herved er overladt beføjelsen til at sikre overholdelsen af disse krav.

⁽¹⁾ EUT C 445 af 10.12.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. september 2021 — XR mod Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Obvodní soud pro Prahu 9 — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-107/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – begreberne »arbejdstid« og »hvileperiode« – pause, hvorunder arbejdstageren har pligt til at stå til rådighed for sin arbejdsgiver med henblik på at rykke ud inden for to minutter – EU-rettens forrang)

(2021/C 462/05)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Obvodní soud pro Prahu 9

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XR

Sagsøgt: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Konklusion

- 1) Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at »arbejdstid« i denne bestemmelses forstand omfatter pauser, der tildeles en arbejdstager i løbet af dennes daglige arbejdstid, og hvorunder arbejdstageren skal kunne tage på udkald inden for to minutter i tilfælde af behov herfor, hvis det følger af en samlet vurdering af samtlige relevante omstændigheder, at de begrænsninger, der er pålagt denne arbejdstager i løbet af denne pause, er af en sådan art, at de objektivt set og i meget betydeligt omfang påvirker sidstnævntes mulighed for frit at råde over den tid, hvorunder dennes faglige tjenesteydelser ikke er påkrævet, og for at hellige sig sine egne interesser.
- 2) Princippet om EU-rettens forrang skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en national ret, der træffer afgørelse efter en højere rets ophævelse af dens afgørelse, i overensstemmelse med national procesret er bundet af denne højere rets retslige vurderinger, når disse vurderinger er uforenelige med EU-retten.

(¹) EUT C 131 af 8.4.2019.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. september 2021 — Bundesrepublik Deutschland mod SE
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)**

(Sag C-768/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fælles politik for asyl og subsidær beskyttelse – direktiv 2011/95/EU – artikel 2, litra j), tredje led – begrebet »familiemedlem« – voksen person, der ansøger om international beskyttelse som følge af sin familiemæssige tilknytning til en mindreårig, der allerede har opnået subsidær beskyttelse – det relevante tidspunkt med henblik på vurderingen af status som »mindreårig«)

(2021/C 462/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesrepublik Deutschland

Sagsøgt: SE

Procesdeltager: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra j), tredje led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at når en asylansøger, der er indrejst på værtsmedlemsstatens område, hvor asylansøgerens ugifte mindreårige barn befinder sig, har til hensigt af den subsidiære beskyttelsesstatus, som dette barn er blevet tildelt, at udlede en ret til asyl i henhold til denne medlemsstats lovgivning, der indrømmer en sådan ret til personer, der er omfattet af artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95, er det relevante tidspunkt for vurderingen af, om personen med international beskyttelse er »mindreårig« som omhandlet i denne bestemmelse, med henblik på at træffe afgørelse om den ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af den nævnte asylansøger, det tidspunkt, hvor sidstnævnte, i givet fald på uformel vis, har indgivet sin asylansøgning.
- 2) Artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95, sammenholdt med direktivets artikel 23, stk. 2, og artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at begrebet »familiemedlem« ikke kræver en faktisk genoptagelse af familielivet mellem forælderen til personen med international beskyttelse og dennes barn.

- 3) Artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95, sammenholdt med direktivets artikel 23, stk. 2, skal fortolkes således, at de rettigheder, som familiemedlemmer til en person med subsidær beskyttelse udleder af den subsidære beskyttelsesstatus, som deres barn har opnået, herunder de fordele, der er omhandlet i direktivets artikel 24-35, består, efter at personen med subsidær beskyttelse er blevet myndig, under gyldighedsperioden for den opholdstilladelse, som de pågældende familiemedlemmer er blevet tildelt i overensstemmelse med direktivets artikel 24, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 20.1.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mod GB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien)

(Sag C-783/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – landbrug – beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser – ensartet og udtømmende karakter – forordning (EU) nr. 1308/2013 – artikel 103, stk. 2, litra a), nr. ii) – artikel 103, stk. 2, litra b) – antydning – den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Champagne« – tjenesteydelser – varernes sammenlignelighed – anvendelse af handelsnavnet »Champanillo«)

(2021/C 462/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Sagsøgt: GB

Konklusion

- 1) Artikel 103, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 skal fortolkes således, at den beskytter beskyttede oprindelsesbetegnelser i forhold til handlinger vedrørende såvel produkter som tjenesteydelser.
- 2) Artikel 103, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1308/2013 skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse omhandlede »antydning« for det første ikke som en forudgående betingelse kræver, at det produkt, som nyder godt af en beskyttet oprindelsesbetegnelse, og det produkt eller den tjenesteydelse, der er dækket af det omtvistede tegn, er identiske eller lignende, og for det andet er godtgjort, når brugen af en produktbetegnelse, hos en europæisk gennemsnitsforbruger, der er almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet, skaber en direkte og entydig sammenhæng mellem denne betegnelse og den beskyttede oprindelsesbetegnelse. Eksistensen af en sådan sammenhæng kan følge af flere forhold, navnlig den delvise indarbejdelse af den beskyttede betegnelse, det fonetiske og visuelle slægtskab mellem de to betegnelser og den lighed, der følger heraf, og selv hvis disse elementer ikke foreligger, den begrebsmæssige lighed mellem den beskyttede oprindelsesbetegnelse og den omhandlede betegnelse eller endog en lighed mellem de produkter, der er omfattet af den beskyttede oprindelsesbetegnelse, og de produkter eller tjenesteydelser, der er omfattet af denne betegnelse.
- 3) Artikel 103, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1308/2013 skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse omhandlede »antydning« ikke er betinget af, at det fastslås, at der foreligger illoyal konkurrence, eftersom denne bestemmelse indfører en specifik beskyttelse, som finder anvendelse uafhængigt af de nationale bestemmelser om illoyal konkurrence.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 20.1.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — G. Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-855/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 69 – momsens forfald – erhvervelse af brændstof inden for Fællesskabet – forpligtelse til forudbetaling af moms – artikel 206 – begrebet »acontobeløb« – artikel 273 – korrekt opkrævning af momsen og bekæmpelse af svig – medlemsstaternes skønsmargen)

(2021/C 462/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G. Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Konklusion

Artikel 69, 206 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en bestemmelse i national ret, der pålægger en forpligtelse til at betale merværdiafgift (moms) af erhvervelse af brændstof inden for Fællesskabet, inden denne afgift forfalder som omhandlet i denne artikel 69.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 24.2.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — straffesag mod FO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-906/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – vejtransport – harmonisering af visse sociale bestemmelser – forordning (EU) nr. 561/2006 – artikel 3, litra a) – denne forordning gælder ikke for vejtransport med køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer, såfremt rutens længde ikke overstiger 50 km – køretøj til blandet anvendelse – artikel 19, stk. 2 – ekstraterritorial sanktion – overtrædelse konstateret på en medlemsstats område begået på en anden medlemsstats område – princippet om, at strafbare forhold og straffe skal have lovhjemmel – forordning (EØF) nr. 3821/85 – kontrolapparat på området for vejtransport – artikel 15, stk. 2 – pligt til at indsætte førerkortet – artikel 15, stk. 7 – pligt til på tilsynsmyndighedernes forlangende at fremvise førerkortet – manglende indsættelse af førerkortet i kontrolapparatet, der omfatter mere end 28 dage forud for kontrol dagen)

(2021/C 462/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Part i hovedsagen

FO

Konklusion

- 1) Artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 skal fortolkes således, at en fører, der udfører vejtransport, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er forpligtet til på tilsynsmyndighedernes forlangende at kunne forevise førerkortet, diagramark og alle oplysninger om den periode, der udgøres af kontroldagen og de forudgående 28 dage, i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, 3 og 7, i Rådets forordning (EF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, som ændret ved forordning nr. 561/2006, selv når føreren, i løbet af denne periode, med det samme køretøj har foretaget rutekørsel med personer, hvor rutens længde ikke overstiger 50 km.
- 2) Artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 561/2006 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en medlemsstats kompetente myndigheder kan pålægge føreren af et køretøj eller en transportvirksomhed en sanktion for en overtrædelse af forordning nr. 3821/85, som ændret ved forordning nr. 561/2006, der er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelands område, men som er konstateret på denne medlemsstats område, og som ikke allerede har givet anledning til en sanktion.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 24.2.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 7. september 2021 — UAB »Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-927/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 58, stk. 3 og 4 – artikel 60, stk. 3 og 4 – bilag XII – afvikling af udbudsprocedurer – udvælgelse af deltagere – udvælgelseskriterier – dokumentation – de økonomiske aktørers økonomiske og finansielle formåen – muligt for lederen af en midlertidig virksomhedssammenslutning at påberåbe sig indtægter oppebåret i forbindelse med et forudgående udbud på samme område som den i hovedsagen omhandlede offentlige kontrakt, herunder når lederen ikke selv udøvede den aktivitet, som henhører under det område, der berøres af den i hovedsagen omhandlede kontrakt – de økonomiske aktørers tekniske og faglige formåen – udtømmende karakter af den dokumentation, der tillades i medfør af direktivet – artikel 57, stk. 4, litra h), samt artikel 57, stk. 6 og 7 – indgåelse af offentlige tjenesteydelseskontrakter – fakultative udelukkelsesgrunde fra deltagelse i en udbudsprocedure – opførsel på en liste over økonomiske aktører, som udelukkes fra udbudsprocedurer – solidaritet mellem medlemmer af en midlertidig virksomhedssammenslutning – sanktionens personlige karakter – artikel 21 – beskyttelse af fortroligheden af de oplysninger, som en økonomisk aktør overdrager til den ordregivende myndighed – direktiv (EU) 2016/943 – artikel 9 – fortrolighed – beskyttelse af forretningshemmeligheder – anvendelse heraf på udbudsprocedurer – direktiv 89/665/EØF – artikel 1 – adgang til effektive retsmidler]

(2021/C 462/10)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras«

Procesdeltagere: »Ecoservice Klaipėda« UAB, »Klaipėdos autobusų parkas« UAB, »Ecoservice« UAB og »Klaipėdos transportas« UAB

Konklusion

- 1) Artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at de økonomiske aktørers pligt til at godtgøre, at de har en bestemt gennemsnitlig årlig omsætning på området for de aktiviteter, som den pågældende offentlige kontrakt vedrører, er et udvælgelseskriterium vedrørende deres økonomiske og finansielle formåen som omhandlet i denne bestemmelses stk. 3.
- 2) Artikel 58, stk. 3, sammenholdt med artikel 60, stk. 3, i direktiv 2014/24, skal fortolkes således, at såfremt den ordregivende myndighed har krævet, at de økonomiske aktører har haft en bestemt minimumsårsomsætning på det område, som den pågældende offentlige kontrakt vedrører, kan en økonomisk aktør med henblik på at godtgøre sin økonomiske og finansielle formåen kun basere sig på indtægter, som en midlertidig virksomhedssammenslutning, som den pågældende aktør har tilhørt, har oppebåret, hvis aktøren inden for rammerne af en bestemt offentlig kontrakt rent faktisk har bidraget til denne sammenslutnings gennemførelse af en aktivitet, som svarer til den aktivitet, der er genstand for den offentlige kontrakt, for hvilken nævnte aktør søger at bevise sin økonomiske og finansielle formåen.
- 3) Artikel 58, stk. 4, samt artikel 42 og 70 i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at disse bestemmelser kan anvendes samtidigt på en teknisk forskrift i et udbud.
- 4) Artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, artikel 1, stk. 3 og 5, og artikel 2, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014, skal fortolkes således, at en ordregivende myndigheds afgørelse om afslag på at meddele en økonomisk aktør oplysninger, der anses for at være fortrolige, i en anden økonomisk aktørs ansøgning eller tilbud udgør en retsakt, der kan anfægtes, og at når den medlemsstat, på hvis område den pågældende udbudsprocedure afvikles, har bestemt, at enhver, der ønsker at anfægte den ordregivende myndigheds afgørelse, skal indgive en administrativ klage, inden et søgsmål anlægges, kan denne medlemsstat ligeledes bestemme, at der skal indgives en sådan administrativ klage, inden der anlægges søgsmål til prøvelse af denne afgørelse om afslag på aktindsigt.
- 5) Artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, og artikel 1, stk. 3 og 5, i direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 2014/23, samt artikel 21 i direktiv 2014/24, sammenholdt med det generelle EU-retlige princip om god forvaltningsskik, skal fortolkes således, at en ordregivende myndighed, som af en økonomisk aktør er forelagt en anmodning om meddelelse af oplysninger, der anses for at være fortrolige, i tilbuddet fra den konkurrent, som er blevet tildelt kontrakten, ikke er forpligtet til at meddele disse oplysninger, når videregivelsen heraf vil være i strid med de EU-retlige regler om beskyttelsen af fortrolige oplysninger, også selv om den økonomiske aktørs anmodning er fremsat i forbindelse med en aktørs klage over den ordregivende myndigheds vurdering af konkurrentens bud. Når den ordregivende myndighed giver afslag på at fremsende sådanne oplysninger, eller når den under en indsigelse mod et sådant afslag afviser en administrativ klage over lovligheden af vurderingen af den pågældende konkurrents bud, har denne myndighed pligt til at afveje retten for den person, der anmoder om god forvaltning, med konkurrentens ret til beskyttelse af sine fortrolige oplysninger, således at myndighedens afgørelse om afslag eller afvisning er begrundet, og den afviste tilbudsgivers ret til effektive retsmidler ikke fratages sin effektive virkning.
- 6) Artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, og artikel 1, stk. 3 og 5, i direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 2014/23, samt artikel 21 i direktiv 2014/24, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den kompetente nationale ret, der er forelagt et søgsmål til prøvelse af den ordregivende myndigheds afgørelse om afslag på at meddele en økonomisk aktør oplysninger, der anses for at være fortrolige, i den dokumentation, som er fremsendt af den konkurrent, der er blevet tildelt kontrakten, eller et søgsmål til prøvelse af den ordregivende myndigheds afgørelse om afvisning af den administrative klage over en sådan afgørelse om afslag, har pligt til at afveje den anmodende parts ret til effektive retsmidler med dennes konkurrents ret til beskyttelse af sine fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder. Med henblik herpå skal denne ret, som nødvendigvis skal råde over de fornødne oplysninger, herunder fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder, for med fuldt kendskab til sagen at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt de nævnte oplysninger kan videregives, undersøge samtlige relevante faktiske og retlige omstændigheder. Denne ret skal ligeledes kunne annullere afgørelsen om afslag eller afgørelsen om afvisning af den administrative klage, hvis disse afgørelser er ulovlige, og i givet fald kunne hjemvise sagen til den ordregivende myndighed, eller endda selv træffe en anden afgørelse, hvis den har beføjelse hertil i medfør af national ret.

- 7) Artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at en national domstol, som er forelagt en tvist mellem en økonomisk aktør, der er blevet afvist ved tildelingen af en kontrakt, og en ordregivende myndighed, kan fravige denne myndigheds vurdering af lovligheden af adfærden hos den økonomiske aktør, som er blevet tildelt kontrakten, og dermed heraf udlede alle nødvendige konsekvenser i sin afgørelse. I henhold til ækvivalensprincippet kan en sådan domstol kun af egen drift inddrage et anbringende om, at den ordregivende myndighed har anlagt et urigtigt skøn, hvis den har beføjelse hertil i medfør af national ret.
- 8) Artikel 63, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2014/24, sammenholdt med dette direktivs artikel 57, stk. 4 og 6, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der kan vedtages en foranstaltning om udelukkelse fra alle udbudsprocedurer af alle medlemmerne af en sammenslutning af økonomiske aktører, når en økonomisk aktør, der er en del af denne sammenslutning, har gjort sig skyldig i en urigtig erklæring ved fremlæggelsen af de oplysninger, der er påkrævet til efterprøvelse af, om der foreligger udelukkelsesgrunde vedrørende sammenslutningen eller dens manglende opfyldelse af udvælgelseskriterierne, selv om partnerne ikke havde kendskab til denne urigtige erklæring.

(¹) EUT C 77 af 9.3.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. september 2021 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Vodafone GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-5/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – elektronisk kommunikation – forordning (EU) 2015/2120 – artikel 3 – adgang til det åbne internet – artikel 3, stk. 1 – slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 2 – forbud mod aftaler og handelspraksis, der begrænser udøvelsen af slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 3 – pligt til lige og ikke-diskriminerende behandling af trafikken – mulighed for at gennemføre rimelige trafikstyringsforanstaltninger – supplerende takstopoption til »nultakst« – begrænsning af deling af internetforbindelse)

(2021/C 462/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Vodafone GmbH

Procesdeltager: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Konklusion

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen skal fortolkes således, at en begrænsning af deling af internetforbindelsen som følge af aktivering af en takstopoption, den såkaldte »nultakst«, er uforenelig med de forpligtelser, der følger af denne artikels stk. 3.

(¹) EUT C 137 af 27.4.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. september 2021 — XY (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-18/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – grænsekontrol, asyl og indvandring – asylpolitik – fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse – direktiv 2013/32/EU – artikel 40 – fornyet ansøgning – nye elementer eller oplysninger – begreb – omstændigheder, der allerede forelå inden den endelige afslutning af en procedure vedrørende en tidligere ansøgning om international beskyttelse – princippet om retskraft – ansøgerens skyld)

(2021/C 462/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XY

Procesdeltager: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Konklusion

- 1) Artikel 40, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse skal fortolkes således, at vendingen »der er fremkommet nye elementer eller oplysninger, eller har ansøgeren fremlagt sådanne« i denne bestemmelses forstand omfatter såvel de elementer eller oplysninger, som er indtrådt efter den endelige afslutning af proceduren vedrørende en tidligere ansøgning om international beskyttelse, som de elementer eller oplysninger, der allerede forelå inden afslutningen af denne procedure, men som ansøgeren ikke gjorde gældende.
- 2) Artikel 40, stk. 3, i direktiv 2013/32 skal fortolkes således, at realitetsbehandlingen af en fornyet ansøgning om international beskyttelse kan foretages inden for rammerne af en genoptagelse af proceduren vedrørende den første ansøgning, forudsat at disse regler, som finder anvendelse på denne genoptagelse, er i overensstemmelse med kapitel II i direktiv 2013/32, og at indgivelsen af den fornyede ansøgning ikke gøres betinget af overholdelsen af præklusionsfrister.
- 3) Artikel 40, stk. 4, i direktiv 2013/32 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke gør det muligt for en medlemsstat, der ikke har vedtaget specifikke retsakter til gennemførelse af denne bestemmelse, under henvisning til de almindelige nationale forvaltningsretlige procedureregler at afvise at realitetsbehandle en fornyet ansøgning, når de nye elementer eller oplysninger, som er blevet gjort gældende til støtte for denne ansøgning, forelå i forbindelse med proceduren vedrørende den tidligere ansøgning og ikke blev fremlagt inden for rammerne af denne procedure på grund af en fejl, som ansøgeren bærer ansvaret for.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-22/20) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – direktiv 91/271/EØF – artikel 4, 5, 10 og 15 – rensning af byspildevand – sekundær eller tilsvarende rensning af byspildevand fra byområder af en vis størrelse – mere vidtgående rensning af udledninger i følsomme områder – artikel 4, stk. 3, TEU – kontrol af data, som meddeles af medlemsstaterne – forpligtelse til loyalt samarbejde)

(2021/C 462/13)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve, C. Hermes, K. Simonsson og E. Ljung Rasmussen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved O. Simonsson, R. Shahsavan Eriksson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, H. Shev og H. Eklinder, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, sammenholdt med artikel 10 i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, idet det ikke har sikret, at spildevand fra byområderne Lycksele, Malå og Pajala før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning.

Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, idet det under den administrative procedure ikke meddelte Europa-Kommissionen de oplysninger, der var nødvendige for, at denne kunne bedømme, om rensningsanlæggene i byområderne Habo og Töreboda opfyldte kravene i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008.

- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Sverige.
- 3) Europa-Kommissionen og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 87 af 16.3.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. september 2021 — UK mod Volkswagen Bank GmbH (sag C-33/20), RT, SV og BC mod Volkswagen Bank GmbH og Skoda Bank, filial af Volkswagen Bank GmbH (sag C-155/20) og JL og DT mod BMW Bank GmbH og Volkswagen Bank GmbH (sag C-187/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Ravensburg — Tyskland)

(Forenede sager C-33/20, C-155/20 og C-187/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2008/48/EF – forbrugerkredit – artikel 10, stk. 2 – angivelser, der obligatorisk skal fremgå af aftalen – pligt til at angive kredittypen, kreditaftalens løbetid, morarentesatsen og ordningen for tilpasning af den morarente, der gælder på tidspunktet for indgåelsen af kreditaftalen – ændring af morarentesatsen på grundlag af ændringen af den basisrente, som er fastsat af en medlemsstats centralbank – kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig tilbagebetaling af lånet – pligt til at præcisere beregningsmetoden for ændringen af morarentesatsen og kompensationen – ikke pligt til at angive den mulighed for opsigelse af kreditaftalen, der er fastsat i national lovgivning, men som ikke er fastsat i direktiv 2008/48 – artikel 14, stk. 1 – fortrydelsesret, der udøves af forbrugeren på grund af en manglende obligatorisk angivelse i henhold til artikel 10, stk. 2 – udøvelse efter fristen – forbud for kreditgiveren mod at rejse indsigelse om fortabelse eller retsmisbrug)

(2021/C 462/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: UK (sag C-33/20), RT, SV og BC (sag C-155/20) og JL og DT (sag C-187/20)

Sagsøgte: Volkswagen Bank GmbH (sag C-33/20), Volkswagen Bank GmbH og Skoda Bank, filial af Volkswagen Bank GmbH (sag C-155/20) og BMW Bank GmbH og Volkswagen Bank GmbH (sag C-187/20)

Konklusion

- 1) Artikel 10, stk. 2, litra a), c) og e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF skal fortolkes således, at kreditaftalen klart og koncist skal angive, at der er tale om en »tilknyttet kreditaftale« som omhandlet i dette direktivs artikel 3, litra n), og at denne aftale er indgået for en tidsbegrænset periode, når dette er tilfældet.
- 2) Artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at den ikke kræver, at en »tilknyttet kreditaftale« som omhandlet i dette direktivs artikel 3, litra n), der udelukkende tjener til at finansiere en aftale om levering af en vare, og som fastsætter, at lånebeløbet betales til sælgeren af varen, angiver, at forbrugeren fritages for sin pligt til at betale købsprisen i tilsvarende omfang, og at sælgeren er forpligtet til at udlevere varen til ham, såfremt købsprisen er erlagt fuldt ud.
- 3) Artikel 10, stk. 2, litra l), i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at kreditaftalen som en konkret procentsats skal angive den gældende morarentesats på tidspunktet for indgåelsen af aftalen og konkret skal beskrive ordningen for tilpasning af morarenten. I tilfælde af, at parterne i den omhandlede aftale har aftalt, at morarenten skal ændres på grundlag af ændringen af den basisrente, som er fastsat af en medlemsstats centralbank, og som offentliggøres i et statstidende, der er let tilgængelig, er en henvisning i aftalen til den pågældende basisrentesats tilstrækkelig, forudsat at beregningsmetoden for denne morarentesats på grundlag af basisrenten fremgår af kreditaftalen. I denne forbindelse skal to betingelser være opfyldt. For det første skal angivelsen af denne beregningsmetode være let forståelig for en gennemsnitsforbruger, der ikke har en specialiseret viden på det finansielle område, og den skal gøre det muligt for denne forbruger at beregne morarenten på grundlag af de oplysninger, der gives i den samme aftale. For det andet skal det ligeledes angives i den omhandlede aftale, hvor ofte ændringen af den pågældende basisrentesats, der er fastsat i de nationale bestemmelser, kan finde sted.
- 4) Artikel 10, stk. 2, litra r), i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at kreditaftalen ved beregningen af den kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig tilbagebetaling af lånet, skal angive metoden for beregning af denne kompensation på en konkret og let forståelig måde for en gennemsnitsforbruger, således at forbrugeren kan fastlægge, hvor meget den kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig indfrielse, andrager på grundlag af de givne oplysninger i aftalen.
- 5) Artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at den ikke kræver, at kreditaftalen skal angive alle de situationer, hvori kreditaftalens parter indrømmes en fortrydelsesret, ikke ved dette direktiv, men udelukkende ved den nationale lovgivning.
- 6) Artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at kreditgiveren kan gøre gældende, at forbrugeren har fortabt sin mulighed for at udøve fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48, i det tilfælde, hvor en af de obligatoriske oplysninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 2, ikke var indeholdt i kreditaftalen eller efterfølgende er blevet givet behørigt, uanset om denne forbruger ikke havde kendskab til sin fortrydelsesret og ikke er ansvarlig for dette manglende kendskab.
- 7) Direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at det er til hinder for, at kreditgiveren med føje kan lægge til grund, at forbrugeren har misbrugt sin ret til fortrydelse i henhold til direktivets artikel 14, stk. 1, når en af de obligatoriske oplysninger, der er omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 2, ikke var angivet i kreditaftalen og heller ikke efterfølgende er blevet givet behørigt, og denne forbruger ikke havde kendskab til sin fortrydelsesret.

- 8) Artikel 10, stk. 2, litra t), i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at kreditaftalen skal angive de væsentlige oplysninger vedrørende forbrugers klageadgang og adgang til udenretslig bilæggelse og i givet fald om omkostningerne i forbindelse hermed, om klagen eller appellen skal indgives skriftligt eller elektronisk, den fysiske eller elektroniske adresse, som en sådan klage eller appel skal sendes til, og de øvrige formelle betingelser, som klagen eller appellen er undergivet. Hvad angår disse oplysninger er den blotte henvisning i kreditaftalen til et procesreglement, der kan findes på internettet, eller til en anden akt eller andet dokument vedrørende klageadgangen og adgangen til udenretslig bilæggelse, ikke tilstrækkelig.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.
EUT C 230 af 13.7.2020.
EUT C 255 af 3.8.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. september 2021 — Telekom Deutschland GmbH mod Bundesrepublik Deutschland repræsenteret ved Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-34/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – elektronisk kommunikation – forordning (EU) 2015/2120 – artikel 3 – adgang til det åbne internet – artikel 3, stk. 1 – slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 2 – forbud mod aftaler og handelspraksis, der begrænser udøvelsen af slutbrugernes rettigheder – artikel 3, stk. 3 – pligt til lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken – mulighed for at gennemføre rimelige trafikstyringsforanstaltninger – supplerende takstoption til »nultakst« – båndbredebegrænsning)

(2021/C 462/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telekom Deutschland GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland repræsenteret ved Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Konklusion

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen skal fortolkes således, at en båndbredebegrænsning som følge af aktivering af en takstoption, den såkaldte »nultakst«, som finder anvendelse på videostreaming, der udbredes af partnere eller af andre udbydere af indhold, er uforenelig med de forpligtelser, der følger af denne artikels stk. 3.

⁽¹⁾ EUT C 137 af 27.4.2020.

Domstolens dom (fjerde Afdeling) af 2. september 2021 — sag om anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk efterforskningskendelse vedrørende XK (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Procura della Repubblica di Trento — Italien)

(Sag C-66/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – begrebet »national ret« – kriterier – Procura della Repubblica di Trento (den offentlige anklager i Trento, Italien) – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2021/C 462/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Procura della Repubblica di Trento

Parter i hovedsagen

XK

Procesdeltager: Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Münster

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Procura della Repubblica di Trento (den offentlige anklager i Trento, Italien) ved afgørelse af 15. januar 2020 kan ikke antages til realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 22.6.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2021 — XY mod Hauptzollamt B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-100/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – beskatning af energiprodukter og elektricitet – direktiv 2003/96/EF – artikel 17, stk. 1, litra a) – afgiftslempelse for energi- og elektricitetsforbrug til fordel for energiintensive virksomheder – fakultativ nedsættelse – fremgangsmåden for tilbagebetaling af afgifter opkrævet i strid med bestemmelser i national ret, der er vedtaget på grundlag af en mulighed, som medlemsstaterne har i henhold til dette direktiv – betaling af renter – ligebehandlingsprincippet)

(2021/C 462/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XY

Sagsøgt: Hauptzollamt B

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at den kræver, at der i tilfælde af tilbagebetaling af en uretmæssigt opkrævet elektricitetsafgift på grund af en urigtig anvendelse af en national bestemmelse, der er vedtaget på grundlag af en mulighed, som medlemsstaterne har i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, skal tillægges renter af dette beløb.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 22.6.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik(Sag C-169/20) ⁽¹⁾**(Traktatbrud – artikel 110 TEUF – interne afgifter – diskriminerende afgifter – forbud – brugte motorkøretøjer indført fra andre medlemsstater – registreringsafgiftskomponent, der beregnes på grundlag af kuldioxidudledningen – undladelse af at tage hensyn til motorkøretøjets værditab)**

(2021/C 462/18)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved M. França og C. Perrin, derefter ved G. Braga da Cruz og C. Perrin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, N. Vitorino, A. Pimenta, P. Barros da Costa og S. Jaulino, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 110 TEUF, idet den inden for rammerne af beregningen af motorkøretøjsafgiften — således som denne afgift er fastsat i Código do imposto sobre veículos (lov om afgift på motorkøretøjer), som ændret ved lei 71/2008 (lov nr. 71/2008) — ikke tager hensyn til værditabet på miljøkomponenten ved beregningen af værdien af brugte køretøjer, der er blevet taget i brug på portugisisk område, og som er købt i en anden medlemsstat.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 22.6.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union(Sag C-180/20) ⁽¹⁾**(Annulationsøgsmål – afgørelse (EU) 2020/245 og (EU) 2020/246 – den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Partnerskabsrådet, der er nedsat ved den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side – aftale, hvori visse bestemmelser kan være tilknyttet den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – vedtagelse af forretningsordenen for Partnerskabsrådet, for Partnerskabsudvalget, for underudvalg og for andre organer – vedtagelse af to særskilte afgørelser – valg af retsgrundlag – artikel 37 TEU – artikel 218, stk. 9, TEUF – afstemningsregel)**

(2021/C 462/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer og T. Ramopoulos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Mahnič, M. Balta og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved K. Najmanová, M. Švarc, J. Vlácil og M. Smolek, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved T. Stehelin, J.-L. Carré og A.-L. Desjonquères, som befuldmægtigede)

Konklusion

1. Rådets afgørelse (EU) 2020/245 af 17. februar 2020 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Partnerskabsrådet, der er nedsat ved den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side, til vedtagelsen af forretningsordenen for Partnerskabsrådet, for Partnerskabsudvalget, for underudvalgene og for andre organer, der nedsættes af Partnerskabsrådet, og til oprettelsen af listen over underudvalg, for så vidt angår anvendelsen af nævnte aftale, med undtagelse af nævnte aftales afsnit II, og Rådets afgørelse (EU) 2020/246 af 17. februar 2020 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Partnerskabsrådet, der er nedsat ved den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side, til vedtagelsen af forretningsordenen for Partnerskabsrådet, for Partnerskabsudvalget, for underudvalgene og for andre organer, der nedsættes af Partnerskabsrådet, og til oprettelsen af listen over underudvalg, for så vidt angår anvendelsen af nævnte aftales afsnit II, annulleres.
2. Virkningerne af afgørelse 2020/245 og 2020/246 opretholdes.
3. Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.
4. Den Franske Republik og Den Tjekkiske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 22.6.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. september 2021 — DM og LR mod Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) — Alpes-Provence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-337/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – betalingstjenester i det indre marked – direktiv 2007/64/EF – artikel 58 og 60 – bruger af betalingstjenester – underretning om uautoriserede betalingstransaktioner – betalingstjenesteudbyderens ansvar for disse transaktioner – erstatningssøgsmål anlagt af kautionisten for en bruger af betalingstjenester)

(2021/C 462/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DM og LR

Sagsøgt: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) — Alpes-Provence

Konklusion

- 1) Artikel 58 og artikel 60, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en bruger af betalingstjenester kan drage udbyderen af disse tjenester til ansvar på grundlag af en anden ansvarsordning end den, der er fastsat i disse bestemmelser, når denne bruger har tilsidesat sin underretningsforpligtelse i henhold til nævnte artikel 58.

- 2) Artikel 58 og artikel 60, stk. 1, i direktiv 2007/64 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at kautionisten for en betalingstjenestebruger som følge af, at udbyderen af betalingstjenester har tilsidesat sine forpligtelser i forbindelse med en uautoriseret transaktion, påberåber sig, at en sådan udbyder, der er kautionsmodtager, har pådraget sig et civilretligt ansvar, med henblik på at anfægte størrelsen af den gæld, der er kautioneret for, i henhold til en ordning for almindeligt erstatningsansvar i kontraktforhold.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 12.10.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. september 2021 — O.D. m.fl. mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte costituzionale — Italien)

(Sag C-350/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2011/98/EU – rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der er indehavere af en kombineret tilladelse – artikel 12 – ret til ligebehandling – social sikring – forordning (EF) nr. 883/2004 – koordinering af de sociale sikringsordninger – artikel 3 – ydelser ved moderskab og faderskab – familieydelser – lovgivning i en medlemsstat, hvorefter tredjelandsstatsborgere, der er indehavere af en kombineret tilladelse, ikke har ret til en fødselsydelse og en moderskabsydelse)

(2021/C 462/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P. og S.E.A.

Sagsøgt: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Procesdeltager: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Konklusion

Artikel 12, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter tredjelandsstatsborgere som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, litra b) og c), ikke har ret til en fødselsydelse og en moderskabsydelse som fastsat i denne lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 5.10.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. september 2021 — Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret ved Peek & Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V. mod Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret ved Van Graaf Management GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-371/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2005/29/EF – urimelig handelspraksis – former for handelspraksis, som under alle omstændigheder anses for urimelige – vildledende handelspraksis – punkt 11, første punktum, i bilag I – salgsfremmende foranstaltninger – anvendelse af et redaktionelt indhold i medierne med henblik på at promovere et produkt – promovering betalt af den erhvervsdrivende selv – begrebet »betaling« – promovering af salg af produkter fra annoncøren og fra det udgivende medieselskab – »advertorial«)

(2021/C 462/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret ved Peek & Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V.

Sagsøgt: Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret ved Van Graaf Management GmbH

Konklusion

Punkt 11, første punktum, i bilag I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 skal fortolkes således, at promoveringen af et produkt ved offentliggørelsen af et redaktionelt indhold er »betalt« af en erhvervsdrivende som omhandlet i denne bestemmelse, når denne erhvervsdrivende leverer en modydelse, som har en pengeværdi, for denne offentliggørelse, det være sig i form af betaling af et pengebeløb eller under enhver anden form, når der er en klar forbindelse mellem den således af den nævnte erhvervsdrivende indrømmede betaling og den nævnte offentliggørelse. Dette er bl.a. tilfældet, hvis den samme erhvervsdrivende vederlagsfrit stiller billeder, der er beskyttet af brugsrettigheder, til rådighed, når disse billeder forestiller de forretningslokaler og de produkter, som denne erhvervsdrivende udbyder til salg.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 19.10.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. september 2021 — B mod Udlændingenævnet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-379/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 1/80 – artikel 13 – standstill-klausul – ny begrænsning – familiesammenføring af mindreårige børn af tyrkiske arbejdstagere – aldersbetingelse – krav om særlige grunde for at opnå familiesammenføring – tvingende alment hensyn – vellykket integration – proportionalitet)

(2021/C 462/23)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B

Sagsøgt: Udlændingenævnet

Konklusion

Artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet skal fortolkes således, at en national foranstaltning, hvorefter aldersgrænsen for, at et barn af en tyrkisk arbejdstager, som opholder sig lovligt på værtsmedlemsstatens område, kan indgive en ansøgning om familiesammenføring, nedsættes fra 18 år til 15 år, udgør en »ny[...] begrænsning[...]« i denne bestemmelses forstand. En sådan begrænsning kan imidlertid begrundes i det formål, der består i at sikre en vellykket integration af de pågældende tredjelandsstatsborgere, forudsat at de nærmere bestemmelser for gennemførelsen heraf ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte formål.

(¹) EUT C 348 af 19.10.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. september 2021 — TP mod Institut des Experts en Automobiles (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)

(Sag C-502/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer – direktiv 2005/36/EF – artikel 5, stk. 2 – bilsagkyndig etableret i en medlemsstat, som rejser til en anden medlemsstats område, for dér, midlertidigt og lejlighedsvis, at udøve sit erhverv – afslag fra det faglige organ i den værtsmedlemsstat, hvor den bilsagkyndige tidligere var etableret, på at optage denne i registret over midlertidige og lejlighedsvis tjenesteydelser – begrebet »midlertidige og lejlighedsvis« tjenesteydelser)

(2021/C 462/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TP

Sagsøgt: Institut des Experts en Automobiles

Konklusion

Artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 7. september 2005 af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en lovgivning i værtsmedlemsstaten som omhandlet i denne bestemmelse, der, som fortolket af de kompetente myndigheder i denne medlemsstat, ikke gør det muligt for en erhvervsdrivende, der er etableret i en anden medlemsstat, midlertidigt og lejlighedsvis at udøve sit erhverv i værtsmedlemsstaten, med den begrundelse, at denne erhvervsdrivende tidligere rådede over et forretningssted i denne medlemsstat, at de ydelser, som denne leverer, sker med en vis hyppighed, og at denne i den nævnte medlemsstat har faciliteter, såsom et kontor.

(¹) EUT C 35 af 1.2.2021.

Appel iværksat den 8. februar 2021 af Likvidacijska masa iza Mesoprodukt d.o.o. og Gojko Čuljak til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 28. januar 2021 i sag T-603/20, Likvidacijska masa iza Mesoprodukt d.o.o. og Gojko Čuljak mod Europa-Kommissionen

(Sag C-171/21 P)

(2021/C 462/25)

Processprog: kroatisk

Parter

Appellanter: Likvidacijska masa iza Mesoprodukt d.o.o. og Gojko Čuljak (ved advokat I. Žalac)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 1. september 2021 har Domstolen (Niende Afdeling) fastslået, at appellen skal forkastes som åbenbart ugrundet, at den af Likvidacijska masa iza Mesoprodukt d.o.o. og de M. Gojko Čuljak fremsatte ansøgning om retshjælp skal afslås, og at sidstnævnte bærer deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 31. marts 2021 af 12seasons GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 20. januar 2021 i sag T-329/19 — 12seasons mod EUIPO — Société immobilière et mobilière de Montagny – (BE EDGY BERLIN)

(Sag C-211/21 P)

(2021/C 462/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: 12seasons GmbH (ved Rechtsanwalt M. Gail)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Société immobilière et mobilière de Montagny

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 1. september 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at 12seasons GmbH bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 12. maj 2021 af Graanhandel P. van Schelven BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-306/19, Graanhandel P. van Schelven mod Kommissionen

(Sag C-309/21 P)

(2021/C 462/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Graanhandel P. van Schelven BV (ved advocaat C. Almeida)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Ved kendelse af 28. september 2021 har Domstolen (Niende Afdeling) forkastet appellen som åbenbart ugrundet og bestemt, at Graanhandel P. van Schelven BV bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 14. juni 2021 af Apologistics GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-282/20 — Apologistics GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-369/21 P)

(2021/C 462/28)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Apologistics GmbH (ved Rechtsanwalt H. Hug)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Markus Kerckhoff

Ved kendelse af 22. september 2021, har Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) fastslået at appellen ikke admitteres og at Apologistics GmbH bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 8. juli 2021 af repowermap.org til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 28. april 2021 i sag T-872/16, repowermap.org mod EUIPO og Repower

(Sag C-417/21 P)

(2021/C 462/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: repowermap.org (ved abogado P. González-Bueno Catalán de Ocón og advocaat W. Sakulin)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Repower AG

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 8. september 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 30. juli 2021 — La Quadrature du Net, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs, Franciliens.net og French Data Network mod Premier ministre og Ministère de la Culture

(Sag C-470/21)

(2021/C 462/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: La Quadrature du Net, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs, Franciliens.net og French Data Network

Sagsøgt: Premier ministre og Ministère de la Culture

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er civilstandsoplysninger i form af oplysninger om en IP-adresse blandt de trafik- eller lokaliseringsdata, der principielt skal gøres til genstand for en forudgående kontrol ved en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv (2002/58) af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor⁽¹⁾, sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet på brugerne, herunder deres kontaktoplysninger, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ myndighed skal indsamle disse data om de pågældende brugeres IP-adresse uden en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv (2002/58) — i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet [på brugerne], af den omstændighed, at disse data alene kan indsamles med henblik på at forhindre tilsidesættelser af forpligtelser, der i national ret er præcist, indskrænkende og udtømmende defineret, og af den omstændighed, at en systematisk kontrol af adgangen til data om hver enkelt bruger foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser, vil skade opfyldelsen af den samfundsopgave, der er overdraget den uafhængige administrative myndighed, der er beføjet til at foretage denne indsamling — er til hinder for, at denne kontrol foretages i overensstemmelse med hensigtsmæssige retningslinjer, såsom en automatisk kontrol, i givet fald under tilsyn af en intern enhed i det pågældende organ, hvis embedsmænd, der foretager indsamlingen, er uafhængige og upartiske?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 201, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 30. august 2021 — SIA »Mikrotikls« mod Valsts ierņēmumu dienests

(Sag C-542/21)

(2021/C 462/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og appellat: SIA »Mikrotikls«

Sagsøgt i første instans og appelindstævnte: Valsts ierņēmumu dienests

Præjudicielt spørgsmål

Skal den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽¹⁾ af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012⁽²⁾ af 9. oktober 2012 og Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 1001/2013⁽³⁾ af 4. oktober 2013, fortolkes således, at underposition 8517 70 11 i den kombinerede nomenklatur kan omfatte antenner til routere, der er konfigureret med henblik på anvendelse i lokalnet (LAN) og/eller fjernnet (WAN)?

⁽¹⁾ EUT 1987, C 256, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012 af 9.10.2012 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 2012, L 304, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1001/2013 af 4.10.2013 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 2013, L 290, s. 1).

Sag anlagt den 7. september 2021 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-551/21)**

(2021/C 462/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, B. Hofstötter, T. Ramopoulos og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2 i Rådets afgørelse (EU) 2021/1117 ⁽¹⁾ af 28. juni 2021 om undertegnelse på Unionens vegne og om den midlertidige anvendelse af gennemførelsesprotokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Gabonesiske Republik og Det Europæiske Fællesskab (2021-2026) og den af Rådets formand foretagne udpegelse af den portugisiske ambassadør, som den person, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne, hvilket skete den 29. juni 2021, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det første og principale anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Rådet tilsidesatte (a) Kommissionens beføjelser til at repræsentere Unionen udadtil i henhold til artikel 17 TEU sammenholdt med den interinstitutionelle balance og princippet om institutionel tildeling af beføjelser, som fastsat i artikel 13, stk. 2, TEU, samt (b) kravet om enhed i repræsentationen udadtil, som følger af princippet om loyalt samarbejde mellem Unionen og dens medlemsstater. Kommissionen har for det første anført, at Rådet begik en retlig fejl ved at tilsidesætte Kommissionens beføjelser med vedtagelsen af artikel 2 i Rådets afgørelse (EU) 2021/1117 af 28. juni 2021, som ændret, og ved i medfør af denne bestemmelse gennem sin formand at udpege den portugisiske ambassadør, som den person, der er beføjet til på Unionens vegne at undertegne (og til endda at undertegne alene) gennemførelsesprotokollen med Gabon, i stedet for Kommissionen. For det andet har Kommissionen anført, at Rådet på denne måde skabte forvirring hos Unionens eksterne partnere om, hvilken af Unionens institutioner der sikrer den eksterne repræsentation af Unionen, da det udpegede det roterende formandskab for Rådet i form af den portugisiske ambassadør og derved gav anledning til tvivl om den retlige karakter af de beføjelser, der tilkommer Unionen inden for dennes kompetenceområder, til selvstændigt at indgå internationale aftaler som en fulgyldig international juridisk person og ikke som et organ for dennes medlemsstater. Rådet skadede derved Unionens effektivitet, troværdighed og omdømme på det internationale plan.

Med det andet anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Rådet tilsidesatte (a) sin begrundelsespligt og pligten til offentliggørelse som fastsat i artikel 296 TEUF og 297 TEUF, og (b) pligten til loyalt samarbejde mellem institutionerne i henhold til artikel 13, stk. 2, TEU. Kommissionen har gjort gældende, dels at Rådet ikke begrundede sin afgørelse om at udpege den portugisiske ambassadør til at undertegne på Unionens vegne og ikke behørigt gjorde denne afgørelse tilgængelig ved offentliggørelse eller meddelelse til Kommissionen, dels at Rådet ikke konsulterede Kommissionen om dets intention om at udpege den portugisiske ambassadør til at undertegne på Unionens vegne.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 242, s. 3.

Appel iværksat den 8. september 2021 af Global Silicones Council, Wacker Chemie AG, Momentive Performance Materials GmbH, Shin-Etsu Silicones Europe BV og Elkem Silicones France SAS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 30. juni 2021 i sag T-226/18, Global Silicones Council m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-558/21 P)

(2021/C 462/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Global Silicones Council, Wacker Chemie AG, Momentive Performance Materials GmbH, Shin-Etsu Silicones Europe BV og Elkem Silicones France SAS (ved advokat A. Bartl, advokat A. Kołtunowska, avocat R. Cana og avocate E. Mullier)

De andre parter i appelsagen: American Chemistry Council, Inc. (ACC), Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-226/18 ophæves.
- Den anfægtede retsakt ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationssøgsmål.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat fem anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten begik retlige fejl og fejlfortolkede artikel 68, stk. 1, i REACH-forordningen ⁽²⁾, da den fastslog, at indstævnte ikke havde tilsidesat denne forordnings artikel 68, stk. 1, idet den ikke udtrykkeligt konstaterede, at der forelå en uacceptabel risiko.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten begik retlige fejl, da den konkluderede, at indstævnte ikke havde tilsidesat pligten til at give en begrundelse for, hvorledes de risici, der er forbundet med D4/D5 i produkter, som kan vaskes af, var uacceptable. Indstævntes undladelse af specifikt at angive grundene til denne konklusion udgør en tilsidesættelse af begrundelsespligten og giver ikke mulighed for domstolsprøvelse.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Retten begik retlige fejl, da den konkluderede, at usikkerheden i vurderingen af PBT/vPvB-stoffer kunne begrunde en fremgangsmåde, hvorved alle emissioner kan være en indikator for risiko. Ved at sidestille alle emissioner med en risiko (eller endda en uacceptabel risiko) med henblik på REACH-begrænsningen tilsidesatte indstævnte REACH-forordningens artikel 68, stk. 1, artikel 69 og bilag XV hertil med henvisning til bilag I til denne forordning og handlede i strid med Unionens retsinstansers faste praksis, hvorefter videnskabelige risikovurderinger ikke kan bygge på nul-risiko-princippet.

Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Retten begik retlige fejl og fejlfortolkede bilag XIII til REACH-forordningen, da den fastslog, at biokoncentrationsfaktoren (»BCF«) har forrang i forhold til andre data, herunder navnlig biomagnificeringsfaktoren (»BMF«) eller den trofiske magnificeringsfaktor (»TMF«).

Med det femte anbringende gøres det gældende, at Retten begik retlige fejl og fejlfortolkede bilag XIII til REACH-forordningen, da den fastslog, at indstævnte ikke var forpligtet til at tage den hybride karakter af D4 og D5 i betragtning i forbindelse med konklusionen om, at stofferne opfylder kriterierne i bilag XIII til REACH-forordningen for at være meget persistente (»vP«) og meget bioakkumulerende (»vB«).

- (¹) Kommissionens forordning (EU) 2018/35 af 10.1.2018 om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår octamethylcyclotetrasiloxan (»D4«) og decamethylcyclopentasiloxan (»D5«) (EUT 2018, L 6, s. 45).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, som berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3).

Appel iværksat den 8. september 2021 af Global Silicones Council, Dow Silicones UK Ltd, Elkem Silicones France SAS, Evonik Operations GmbH, Momentive Performance Materials GmbH, Shin-Etsu Silicones Europe BV og Wacker Chemie AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 30. juni 2021 i sag T-519/18, Global Silicones Council m.fl. mod ECHA

(Sag C-559/21 P)

(2021/C 462/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Global Silicones Council, Dow Silicones UK Ltd, Elkem Silicones France SAS, Evonik Operations GmbH, Momentive Performance Materials GmbH, Shin-Etsu Silicones Europe BV og Wacker Chemie AG (ved advokat R. Cana, advokat E. Mullier og solicitor Z. Romata)

De andre parter i appelsagen: American Chemistry Council, Inc. (ACC), Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Forbundsrepublikken Tyskland og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-519/18 ophæves.
- Den anfægtede afgørelse annulleres (¹).
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationssøgsmål.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og intervenienternes omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat følgende anbringender:

For det første begik Retten en retlig fejl og fejlfortolkede bilag XIII til REACH-forordningen (²) og Kommissionens forordning nr. 253/2011 (³), idet den fastslog, at BCF-data har »forrang« eller »vejer tungere« end andre data ved vurderingen af B/vB-egenskaber, og at indstævnte ikke foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det fandt, at BCF-værdierne vejede tungere.

For det andet begik Retten en retlig fejl og fejlfortolkede bilag XIII til REACH-forordningen, idet den fastslog, at indstævnte ikke havde begået en åbenbar fejl ved at undlade at tage relevansen af den hybride karakter af D4, D5 og D6 i betragtning, og fordrejede appellanternes anbringender og det bevismateriale, der var blevet fremlagt i denne sammenhæng, og tilsidesatte herved appellanternes ret til at blive hørt.

For det tredje begik Retten en retlig fejl og fejlfortolkede bilag XIII til REACH-forordningen, idet den fastslog, at indstævnte ikke havde begået en åbenbar fejl ved at undlade at tage data, der var fremkommet under relevante forhold, i betragtning, og fordrejede appellanternes anbringender og det bevismateriale, der var blevet fremlagt i denne sammenhæng, og tilsidesatte herved appellanternes ret til at blive hørt.

For det fjerde begik Retten en retlig fejl ved vurderingen af beviserne og fordrejede de beviser, der var blevet fremlagt for den.

- (¹) ECHA's afgørelse af 27.6.2018 om opførelse af octamethylcyclotetrasiloxan (D4), decamethylcyclopentasiloxan (D5) og dodecamethylcyclohexasiloxan (D6) på listen over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3).
- (²) Kommissionens forordning (EU) 2018/35 af 10.1.2018 om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår octamethylcyclotetrasiloxan (D4) og decamethylcyclopentasiloxan (D5).
- (³) Kommissionens forordning (EU) nr. 253/2011 af 15.3.2011 om ændring af bilag XIII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH).

Appel iværksat den 17. september 2021 af Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd og Greenoge Windfarm Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 7. juli 2021 i sag T-680/19, Irish Wind Farmers' Association m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-578/21 P)

(2021/C 462/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd og Greenoge Windfarm Ltd (ved abogada M. Segura Catalán og avocate M. Clayton)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på to anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten foretog en urigtig fortolkning af artikel 108 TEUF og artikel 4 i forordning 2015/1589 (¹), idet den fastslog, at vurderingen af den pågældende støtteforanstaltning ikke krævede, at Kommissionen skulle indlede den formelle undersøgelsesprocedure, eftersom der ikke forelå alvorlige vanskeligheder vedrørende kvalificeringen heraf som statsstøtte og dens forenelighed med det indre marked.

Det første anbringende består af seks led.

Det første led: Retten begik en retlig fejl med hensyn til Kommissionens pligt til at undersøge de faktiske og retlige forhold i tilfælde af ulovlig støtte.

Det andet led: Retten begik en retlig fejl, idet den foretog forskellig behandling af oplysningerne fra henholdsvis medlemsstaterne og klagerne.

Det tredje led: Retten begik en retlig fejl ved vurderingen af varigheden af den foreløbige undersøgelse.

Det fjerde led: Retten begik en retlig fejl ved fastlæggelsen af den bevisbyrde, som klagerne skulle løfte.

Det femte led: Retten begik en retlig fejl ved at se bort fra, at ordningen i Det Forenede Kongerige var relevant for den foreliggende sag.

Det sjette led: Retten udledte en forkert konklusion af den tekniske art af metoden til vurdering af nettoaktivværdien af anlæg til produktion af elektricitet på grundlag af fossile brændstoffer.

Med det andet anbringende har appellerterne gjort gældende, at Retten foretog en urigtig gengivelse af den klare betydning af de beviser, som appellerterne havde fremlagt.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

**Appel iværksat den 21. september 2021 af Ryanair DAC og Laudamotion GmbH til prøvelse af
kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. juli 2021 i sag T-866/19, Ryanair og Laudamotion
mod Kommissionen**

(Sag C-581/21 P)

(2021/C 462/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellerter: Ryanair DAC og Laudamotion GmbH (ved avocat E. Vahida, abogado S. Rating og dikigoros I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellerterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet afgørelse.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellerterne har fremsat to anbringender.

Retten tilsidesatte EU-retten og den gengav de faktiske omstændigheder urigtigt (1) ved at fastslå, at hovedformålet med slotforordningen (¹) er relevant med henblik på at afgøre, om trafikfordelingsreglerne (²) omfatter gennemførelsesforanstaltninger, og (2) ved at se bort fra begivenhedernes normale forløb ved afgørelsen af, om appellerternes anmodning om en gennemførelsesforanstaltning fra slotkoordinatorens side var kunstig.

Appellerterne har desuden gjort gældende, at Retten ikke angav grundene til sine konklusionen i den appellerede kendelse.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18.1.1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (EFT 1993, L 14, s. 1).

(²) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1585 af 24.9.2019 om fastsættelse af trafikfordelingsregler i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 for lufthavnene Amsterdam Schiphol og Amsterdam Lelystad (meddelt under nummer C(2019) 6816) (EUT 2019, L 246, s. 24).

Appel iværksat den 23. september 2021 af Ryanair DAC og Laudamotion GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Udvidede Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-677/20, Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen (Austrian Airlines; Covid-19)

(Sag C-591/21 P)

(2021/C 462/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Ryanair DAC og Laudamotion GmbH (ved avocats V. Blanc, E. Vahida og F.C. Laprévote, abogados D. Pérez de Lamo og S. Rating og dikigoros I.-G. Metaxas-Maranghidis)

De andre parter i appelsagen: Europa Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Østrig og Austrian Airlines AG

Sagsøgerens påstande

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Kommissionens afgørelse C(2020) 4684 af 6. juli 2020 om statsstøtte SA.57539 (2020/N) — Østrig — COVID-19 — støtte til Austrian Airlines annulleres i medfør af artikel 263 TEUF og 264 TEUF.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale Ryanairs omkostninger, og intervenienterne i første instans og i givet fald i appelsagen tilpligtes at bære deres egne omkostninger.

Subsidiært

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet afgørelse.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat syv anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl og foretog en åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet den forkastede appellanternes anbringende om, at Kommissionen undlod at kontrollere støttens mulige »spill-over« til eller fra Lufthansa.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at forkaste appellanternes anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte kravet om, at støtte ydet i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF ikke må afhjælpe den skade, som en enkelt skadelidt har lidt.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at forkaste appellanternes anbringende om en ubegrundet tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl og foretog en åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet den forkastede appellanternes anbringende om en tilsidesættelse af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Med det femte anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl og foretog en åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder ved anvendelsen af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF og af proportionalitetsprincippet med hensyn til den skade, som Austrian Airlines led i forbindelse med covid-19-pandemien.

Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl og foretog en åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder vedrørende den manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure.

Med det syvende anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl og foretog en åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder vedrørende Kommissionens manglende begrundelse.

RET TEN

Rettens dom af 22. september 2021 — DEI mod Kommissionen

(Forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – prisen for levering af elektricitet – fastsættelse af den pris, der blev faktureret Alouminion ved afgørelsen fra en voldgiftsret – afgørelse om at henlægge klagen – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger støtte – anfægtelig retsakt – status af interesseret part – søgsmålsinteresse – formaliteten – tilregnelser til staten – fordel – princippet om den private aktør – alvorlige vanskeligheder)

(2021/C 462/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Athen, Grækenland) (i sag T-639/14 RENV ved advokaterne E. Bourtzalas, A. Oikonomou, E. Salaka, C. Synodinos, H. Tagaras og D. Waelbroeck, i sag T-352/15 ved advokaterne E. Bourtzalas, C. Synodinos, E. Salaka, H. Tagaras og D. Waelbroeck og i sag T-740/17 ved advokaterne E. Bourtzalas, E. Salaka, C. Synodinos, H. Tagaras, D. Waelbroeck, A. Oikonomou og V.-K.-L. Moumoutzi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (i sag T-639/14 RENV ved É. Gippini Fournier og A. Bouchagiar, som befuldmægtigede, og i sag T-352/15 og T-740/17 ved A. Bouchagiar og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon, tidligere Alouminion tis Ellados VEAE (Marousi, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis, N. Keramidas, E. Chrysafis og D. Diakopoulos)

Sagens genstand

I sag T-639/14 RENV et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 af 12. juni 2014, hvori DEI blev underrettet om henlæggelse af selskabets klager, i sag T-352/15 et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 1942 final af 25. marts 2015 (sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) — Grækenland — Påstået statsstøtte til Alouminion SA i form af el-tariffer, der er lavere end omkostningerne, efter en voldgiftskendelse) og i sag T-740/17 et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 5622 final af 14. august 2017 (sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) — Grækenland — Påstået statsstøtte til Alouminion SA i form af el-tariffer, der er lavere end omkostningerne, efter en voldgiftskendelse).

Konklusion

- 1) I sag T-639/14 RENV annulleres Kommissionens skrivelse COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 af 12. juni 2014, hvori DEI blev underrettet om henlæggelse af selskabets klager.
- 2) I sag T-352/15 annulleres Kommissionens afgørelse C(2015) 1942 final af 25. marts 2015 (sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) — Grækenland — Påstået statsstøtte til Alouminion SA i form af el-tariffer, der er lavere end omkostningerne, efter en voldgiftskendelse).
- 3) I sag T-740/17 annulleres Kommissionens afgørelse C(2017) 5622 final af 14. august 2017 (sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) — Grækenland — Påstået statsstøtte til Alouminion SA i form af el-tariffer, der er lavere end omkostningerne, efter en voldgiftskendelse).

- 4) Europa-Kommissionen bærer sin egne omkostninger og betaler de af DEI afholdte omkostninger i de forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17 samt i sag C-228/16 P.
- 5) Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon bærer sine egne omkostninger.

(¹) – EUT C 395 af 10.11.2014.

Rettens dom af 22. september 2021 — NLMK mod Kommissionen

(Sag T-752/16) (¹)

(Dumping – import af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og Rusland – endelig antidumpingtold – artikel 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 18 i forordning (EU) 2016/1036) – anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger – artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning 2016/1036) – konstatering af skade – artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 7, i forordning 2016/1036) – årsagsforbindelse – artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning 2016/1036) – skadestærskel – ret til forsvar – processuel ligestilling – princippet om god forvaltningsskik – begrundelsespligt – proportionalitet – åbenbart urigtige skøn)

(2021/C 462/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (Lipetsk, Rusland) (ved solicitor D. O’Keeffe og advokaterne N. Tuominen og M. Krestiyanova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, K. Blanck og E. Schmidt, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne O. Prost, A. Coelho Dias og S. Seeuws)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 af 29. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT 2016, L 210, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL, bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 14 af 16.1.2017.

Rettens dom af 22. september 2021 — Severstal mod Kommissionen(Sag T-753/16) ⁽¹⁾

(Dumping – import af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og Rusland – endelig antidumpingtold – artikel 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 18 i forordning (EU) 2016/1036] – anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger – artikel 2, stk. 3, 4, 9, 10 og 12, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 3, 4, 9, 10 og 12, i forordning 2016/1036) – beregning af den normale værdi, eksportprisen og dumpingmargenen – artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 2 og 5, i forordning 2016/1036) – fastlæggelse af, om der foreligger en skade – artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 7, i forordning 2016/1036) – årsagssammenhæng – artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning 2016/1036) – afhjælpning af skaden – retten til forsvar – princippet om god forvaltningsskik – proportionalitet – åbenbart urigtige skøn)

(2021/C 462/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PAO Severstal (Cherepovets, Rusland) (ved solicitor D. O'Keeffe og advokaterne N. Tuominen og M. Krestiyanova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, K. Blanck og E. Schmidt, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne O. Prost, A. Coelho Dias og S. Seeuws)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 af 29. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT 2016, L 210, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) PAO Severstal bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Rettens dom af 22. september 2021 — Altice Europe mod Kommissionen(Sag T-425/18) ⁽¹⁾

(Konkurrence – fusioner – telekommunikation – afgørelse om pålæggelse af bøder for gennemførelsen af en fusion, inden den er blevet anmeldt og godkendt – artikel 4, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 14 i forordning (EF) nr. 139/2004 – retssikkerhed – berettiget forventning – legalitetsprincippet – uskyldsformodning – proportionalitet – overtrædelsernes grovhed – gennemførelse af overtrædelser – udveksling af oplysninger – bødernes størrelse – fuld prøvelsesret)

(2021/C 462/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Altice Europe NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne R. Allendesalazar Corcho og H. Brokelmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Farley og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Petrova og O. Segnana, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2018) 2418 final af 24. april 2018 om pålæggelse af bøder for at gennemføre en fusion i strid med artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 139/2004 (sag M.7993 — Altice/PT Portugal), og subsidiær påstand om annullation eller nedsættelse af de bøder, som sagsøgeren er blevet pålagt).

Konklusion

- 1) Den bøde, som blev pålagt Altice Europe NV ved artikel 4 i Kommissionens afgørelse C(2018) 2418 final af 24. april 2018 om pålæggelse af bøder for at gennemføre en fusion i strid med artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 139/2004 (sag M.7993 — Altice/PT Portugal), for en overtrædelse af denne forordnings artikel 4, stk. 1, fastsættes til 56 025 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Altice Europe bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af Kommissionens omkostninger.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 341 af 24.9.2018.

Rettens dom af 22. september 2021 — Healios mod EUIPO — Helios Kliniken (Healios)

(Sag T-591/19) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Healios – det ældre EU-ordmærke HELIOS – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – varer og tjenesteydelser af lignende art – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001))

(2021/C 462/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Healios KK (Tokyo, Japan) (ved advokat P. Venohr)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Helios Kliniken GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat B. Michaelis)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. juni 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 341/2018-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Helios Kliniken og Healios.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 12. juni 2019 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 341/2018-5) annulleres, for så vidt angår de varer og tjenesteydelser, der henhører under klasse 1, 5 og 44 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og for hver af disse klasser svarende til følgende beskrivelse:

— klasse 1: »Stamceller til videnskabelige formål; stamceller til forskningsformål«

- klasse 5: »Veterinærmedicinske præparater«, »stamceller til medicinske formål; midler til aktivering af cellulære funktioner til medicinske formål; stamceller til veterinære formål«, »kirurgiske implantater dyrket på basis af stamceller«
- klasse 44: »Medicinsk virksomhed vedrørende fjernelse, behandling og bearbejdning af stamceller; medicinske ydelser inden for fjernelse, behandling og forarbejdning af menneskeligt blod, navlestrengsblod, menneskelige celler, stamceller og knoglemarv«.

2) I øvrigt frifindes EUIPO.

3) Hver part bærer sine egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2019.

Rettens dom af 15. september 2021 — CAPA m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-777/19) ⁽¹⁾

[Statsstøtte – individuel støtte til drift af havvindmølleparker – pligt til at købe elektricitet til en pris, der overstiger markedsprisen – indledende undersøgelsesprocedure – afgørelse om ikke at gøre indsigelser – annullationssøgsmål – artikel 1, litra h), i forordning (EU) 2015/1589 – status som interesseret part – fiskerivirksomheder – anlæggelse af parker i fiskeriområder – konkurrenceforhold – foreligger ikke – risiko for, at fiskerivirksomhedernes interesser vil blive berørt af tildelingen af den omtvistede støtte – foreligger ikke – ikke umiddelbart og individuelt berørt – afvisning]

(2021/C 462/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl (Le Tréport, Frankrig) og de ti øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokat M. Le Berre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og A. Bouchagiar, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France (CRPMEM) (Boulogne-sur-Mer, Frankrig), Fonds régional d'organisation du marché du poisson (FROM NORD) (Boulogne-sur-Mer) og Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord) (Le Portel, Frankrig) (ved advokat A. Durand)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved E. de Moustier, P. Dodeller og T. Stehelin, som befuldmægtigede), Ailes Marines SAS (Puteaux, Frankrig) (ved advokaterne M. Petite og A. Lavenir), Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS (Paris, Frankrig), Éoliennes Offshore du Calvados SAS (Paris), Parc du Banc de Guérande SAS (Paris) (ved advokaterne J. Derenne og D. Vallindas), Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS (Dieppe, Frankrig) og Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier SAS (Nantes, Frankrig) (ved advokaterne C. Lemaire og A. Azzi)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2019) 5498 final af 26. juli 2019 om statsstøtte SA.45274 (2016/NN), SA.45275 (2016/NN), SA.45276 (2016/NN), SA.47246 (2017/NN), SA.47247 (2017/NN) og SA.48007 (2017/NN), ydet af Den Franske Republik til seks havvindmølleparker (Courseulles-sur-Mer, Fécamp, Saint-Nazaire, Îles d'Yeu et de Noirmoutier, Dieppe og Le Tréport, Saint-Brieuc).

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, betaler sagsomkostningerne.

- 3) David Bourel og de øvrige sagsøgere i sag T-777/19 R, hvis navne fremgår af bilaget, betaler sagsomkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Den Franske Republik, comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France (CRPMEM), Fonds régional d'organisation du marché du poisson (FROM NORD), Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), Ailes Marines SAS, Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS, Éoliennes Offshore du Calvados SAS, Parc du Banc de Guérande SAS, Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS og Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier SAS bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

Rettens dom af 22. september 2021 — Collibra mod EUIPO — Dietrich (COLLIBRA og collibra)

(Sagerne T-128/20 og T-129/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket COLLIBRA og EU-figurmærket collibra – det ældre nationale ordmærke Kolibri – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – retten til at blive hørt – artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001)

(2021/C 462/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Collibra (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne A. Renck, I. Junkar og A. Bothe)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Hans Dietrich (Starnberg, Tyskland) (ved advokat T. Träger)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 13. december 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 737/2019-1 og R 738/2019-1) vedrørende to indsigelsessager mellem Hans Dietrich og Collibra.

Konklusion

- 1) Sagerne T-128/20 og T-129/20 forenes med henblik på dommen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 3) Collibra betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 20.4.2020.

Rettens dom af 22. september 2021 — Marina Yachting Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear (MARINA YACHTING)(Sag T-169/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – procedure for tilbagekaldelse af afgørelser eller annullering af indførelser i registret – annullering af en indførelse i registret, der indeholder en åbenlys fejl, der kan tilskrives EUIPO – varemærke, der indgår i en konkursbehandling – registrering af varemærkets overdragelse – en konkursbehandlings eller lignende behandlings virkning over for tredjemand – EUIPO's kompetence – forpligtelse til at udvise omhu – artikel 20, 24, 27 og 103 i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 3, 7 og 19 i forordning (EU) 2015/848)

(2021/C 462/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marina Yachting Brand Management Co. Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne A. von Mühlendahl, C. Eckhardt og P. Böhner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Industries Sportswear Co. Srl (Venedig, Italien) (ved advokat P. Cervato)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. februar 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 252/2019-2 og R 253/2019-2) vedrørende sager om annullering af indførelser i registret mellem Industries Sportswear og Marina Yachting Brand Management.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marina Yachting Brand Management Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Industries Sportswear Co. Srl afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens dom af 22. september 2021 — Henry Cotton's Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear (Henry Cotton's)(Sag T-173/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – procedure for tilbagekaldelse af afgørelser eller annullering af indførelser i registret – annullering af en indførelse i registret, der indeholder en åbenlys fejl, der kan tilskrives EUIPO – varemærker, der indgår i en konkursbehandling – registrering af varemærkernes overdragelse – en konkursbehandlings eller lignende behandlings virkning over for tredjemand – EUIPO's kompetence – forpligtelse til at udvise omhu – artikel 20, 24, 27 og 103 i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 3, 7 og 19 i forordning (EU) 2015/848)

(2021/C 462/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Henry Cotton's Brand Management Co. Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne A. von Mühlendahl, C. Eckhardt og P. Böhner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Industries Sportswear Co. Srl (Venedig, Italien) (ved advokat P. Cervato)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. februar 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 254/2019-2 og R 255/2019-2) vedrørende sager om annullering af indførelser i registeret mellem Industries Sportswear og Henry Cotton's Brand Management.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Henry Cotton's Brand Management Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Industries Sportswear Co. Srl afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens dom af 22. september 2021 — Sociedade da Água de Monchique, SA mod EUIPO — Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)

(Sag T-195/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH – det ældre EU-ordmærke CHIC BARCELONA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 2017/1001]

(2021/C 462/47)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Sociedade da Água de Monchique, SA (Caldas de Monchique, Portugal) (ved advokat M. Osório de Castro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, I. Ribeiro da Cunha og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Pere Ventura Vendrell, Sant Sadurni d'Anoia (Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. januar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2524/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pere Ventura Vendrell og Sociedade da Água de Monchique.

Konklusion

1. Afgørelsen truffet den 20. januar 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2524/2018-4) annulleres.
2. EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens dom af 22. september 2021 — Al-Imam mod Rådet(Sag T-203/20) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – ret til forsvar – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse – urigtigt skøn – proportionalitet – ejendomsret – skadelige følger på omdømmet)

(2021/C 462/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maher Al-Imam (Damaskus, Syrien) (ved advokat M. Brillat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til dels artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2013, L 147, s. 14), af Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT 2012, L 16, s. 1), af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 43I, s. 6), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 43I, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 168, s. 66) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 168, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, dels artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse retsakter.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Maher Al-Imam betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens dom af 22. september 2021 — Moviescreens Rental mod EUIPO — the airscreen company (AIRSCREEN)(Sag T-250/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket airscreen – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]

(2021/C 462/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Moviescreens Rental GmbH (Damme, Tyskland) (ved advokaterne D. Schulz og P. Stelzig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Manea og A. Söder, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: the airscreen company GmbH & Co. KG (Münster, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. februar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2527/2018-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Moviescreens Rental og the airscreen company.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Moviescreens Rental GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 262 af 10.8.2020.

Rettens dom af 22. september 2021 — JR mod Kommissionen

(Sag T-435/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – intern udvælgelsesprøve COM/03/AD/18 (AD 6) – afgørelse om ikke at opføre sagsøgerens navn på reservelisten for udvælgelsesprøven – begrundelsespligt – udvælgelseskomitéens arbejde fortroligt – vægtning af de elementer, en prøve, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøve, består af)

(2021/C 462/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: JR (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Milanowska og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve COM/03/AD/18 (AD 6) — Administratorer af 15. april 2020 om afslag på sagsøgerens anmodning om fornyet gennemgang af udvælgelseskomitéens afgørelse af 16. december 2019 om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten fra denne udvælgelsesprøve, og, om fornødent, om annullation af sidstnævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve COM/03/AD/18 (AD 6) — Administratorer af 15. april 2020 om ikke at opføre JR på reservelisten med henblik på ansættelse af administratorer i lønklasse AD 6 på området for europæisk offentlig administration annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

Rettens kendelse af 13. september 2021 — Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND)**(Sag T-616/19 REV) ⁽¹⁾**

(Retspleje – anmodning om ekstraordinær genoptagelse – EU-varemærker – indsigelsessag – søgsmål til prøvelse af EUIPO's afgørelse om delvist afslag på registrering af et varemærke – tilbagetagelse af indsigelsen inden forkyndelsen af kendelsen om afvisning af sagen – faktiske omstændighed ukendt for sagsøgeren og for Retten – ekstraordinær genoptagelse af kendelsen – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2021/C 462/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne T. Schmitz, S. Stolzenburg-Wierner, M. Breuer og I. Dimitrov)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Haribo The Netherlands & Belgium BV (Breda, Nederlandene) (ved advokaterne A. Tiemann og C. Elkemann)

Sagens genstand

Anmodning om ekstraordinær genoptagelse af kendelse af 10. juli 2020, Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (T-616/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:334).

Konklusion

- 1) Anmodningen om ekstraordinær genoptagelse af kendelse af 10. juli 2020, Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (T-616/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:334), tages til følge.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (sag T-616/19).
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger for så vidt angår annulationssøgsmålet i sagen Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (sag T-616/19).
- 4) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger for så vidt angår den ekstraordinære genoptagelse af sagen.
- 5) EUIPO betaler halvdelen af Katjes Fassin GmbH & Co. KG's omkostninger for så vidt angår den ekstraordinære genoptagelse af sagen.
- 6) Katjes Fassin bærer halvdelen af sine egne omkostninger for så vidt angår den ekstraordinære genoptagelse af sagen.
- 7) Justitssekretæren vedlægger originaleksemplaret af denne kendelse originaleksemplaret af kendelsen af 10. juli 2020, Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (T-616/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:334).
- 8) Justitssekretæren henviser til denne kendelse i marginen i kendelsen af 10. juli 2020, Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (T-616/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:334).

⁽¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2019.

Rettens kendelse af 14. september 2021 — Far Polymers m.fl. mod Kommissionen(Sag T-722/20) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – dumping – import af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – afvisning)

(2021/C 462/52)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Far Polymers Srl (Filago, Italien), Gamma Chimica SpA (Milan, Italien), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Italien) og Jeniuschem Srl (Gallarate, Italien) (ved advokaterne G. Abbatescianni og E. Patti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck, F. Tomat, M. Gustafsson og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 315, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdende at træffe afgørelse vedrørende interventionsbegæringerne fra Kuraray Europe GmbH, Sekisui Specialty Chemicals Europe SL og Wegochem Europe BV.
- 3) Far Polymers Srl, Gamma Chimica SpA, Carbochem Srl og Jeniuschem Srl betaler sagsomkostningerne med undtagelse af omkostningerne i forbindelse med interventionsbegæringerne.
- 4) Far Polymers, Gamma Chimica, Carbochem, Jeniuschem, Europa-Kommissionen, Kuraray Europe, Sekisui Specialty Chemicals Europe og Wegochem Europe bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringerne.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 1.2.2021.

Rettens kendelse af 20. august 2021 — PepsiCo mod EUIPO (Smartfood)(Sag T-224/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – tilbagetagelse af registreringsansøgningen – uforholdende at træffe afgørelse)

(2021/C 462/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PepsiCo, Inc. (Raleigh, North Carolina, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. februar 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1947/2020-4) om anmodningen om registrering af figurmærket Smartfood i farver.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) PepsiCo, Inc. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 228 af 14.6.2021.

Sag anlagt den 1. september 2021 — Bastion Holding m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-513/21)**

(2021/C 462/54)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Bastion Holding BV (Amsterdam, Nederlandene) og 35 andre sagsøgere (ved advokat B. Braeken)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2021) 4735 final af 22. juni 2021 i statsstøttesag SA.63257 (2021/N) — Nederlandene covid-19: den fjerde ændring af den direkte tilskudsordning for støtte til faste omkostninger for virksomheder påvirket af covid-19-udbruddet (ændring af SA.57712, SA.59535, SA.60166 og SA.62241) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure, idet den med urette besluttede, at statsstøtteforanstaltningen ikke gav anledning til tvivl om foreneligheden med det indre marked.
 - Med dette anbringende gøres det gældende, at statsstøtteforanstaltningen rejser tvivl om foreneligheden med det indre marked, eftersom den ikke er egnet til at forfølge sit formål og ikke står i forhold til dette formål.
 - For det første har sagsøgerne gjort gældende, at statsstøtteforanstaltningen er uforholdsmæssig i forhold til det formål, den forfølger. Denne ordning går ud over, hvad der er nødvendigt for at forebygge de små og mellemstore virksomheders likviditetsmangel og støtte deres faste omkostninger. Det uforholdsmæssigt store beløb, der indrømmes små og mellemstore virksomheder, giver dem nemlig mulighed for at være mere konkurrencedygtige, eftersom de ikke begrænses af deres faste omkostninger. Desuden skal små og mellemstore virksomheder, som modtog støtte, ikke i samme omfang som sagsøgerne anvende deres egenkapital for at forblive konkurrencedygtige. Sagsøgerne modtager maksimalt 1 200 000 EUR for at holde deres 33 hoteller kørende. De fleste af Bastions konkurrenter kan modtage indtil 550 000 EUR pr. hotel i henhold til denne ordning, alene fordi de er et franchise og/eller fordi de udliciterer mange tilknyttede hoteljenester til andre virksomheder og har færre penge på deres balance. Statsstøtteforanstaltningen giver således en forholdsvis langt større statsstøtte til små og mellemstore virksomheder end den støtte, der ydes til store virksomheder, selv om store virksomheder har mere omfattende faste omkostninger og et (relativt) større omsætningstab. Dette giver små og mellemstore virksomheder en urimelig konkurrencefordel i forhold til større virksomheder som sagsøgerne.

- For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at statsstøtteforanstaltningen ikke er egnet til at forfølge sit formål, som er at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den nederlandske økonomi, ved at yde kompensation for de faste omkostninger for virksomheder, som har oplevet et omsætningstab på 30 % som følge af covid-19-udbruddet og de statslige foranstaltninger, der efterfølgende blev indført. Den maksimale støtte er uegnet til at opfylde det mål, der forfølges med statsstøtteforanstaltningen. Statsstøtteforanstaltningen yder maksimalt 1 200 000 EUR til store virksomheder. Dette beløb er utilstrækkeligt til at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den nederlandske økonomi ved at sikre, at virksomhederne forbliver økonomisk levedygtige. Navnlig for store virksomheder som sagsøgerne er 1 200 000 EUR ikke nok til effektivt at imødegå omsætningstab som følge af covid-19-udbruddet.
 - Efter sagsøgernes opfattelse er denne ordning navnlig uegnet til at afhjælpe forstyrrelsen i hotelsektoren. Som det fremgår af størstedelen af den internationale og nationale forskning, er hotelsektoren en af de sektorer, der er blevet hårdest ramt af covid-19-krisen og de efterfølgende strenge statslige foranstaltninger. Det gennemsnitlige omsætningsfald i hotelsektoren er markant større end i andre sektorer. Det gennemsnitlige omsætningsfald i turistindkvarterings- og madsektorerne udgjorde 33,9 % i 2020, hvorimod sagsøgernes omsætning faldt 60 % i det andet kvartal i 2021 sammenlignet med andet kvartal i 2019. Eftersom sagsøgerne er en stor virksomhed, led de således et væsentligt større omsætningstab end det gennemsnitlige omsætningstab for virksomheder, der er aktive inden for de (allerede) værst ramte sektorer for mad og indkvartering. Statsstøtteforanstaltningen tager på ingen måde hensyn hertil. Den anvender derimod en universalordning, som er åbenbart uegnet til en meget kompleks situation.
2. Det andet anbringende om Kommissionens processuelle mangler, eftersom den anfægtede afgørelse ikke indeholder en passende begrundelse.
- Det andet annullationsanbringende vedrører de angivelige processuelle mangler ved den anfægtede afgørelse. Ifølge sagsøgerne indeholder afgørelsen ikke en passende begrundelse, eftersom den ikke omhandler (berettigelsen af den) uforholdsmæssige forskel i den største støtte mellem på den ene side små og mellemstore virksomheder og på den anden side større virksomheder af enhver art. Afgørelsen omhandler heller ikke spørgsmålet om, hvorvidt selve foranstaltningen er passende, eller den omstændighed, at små og mellemstore virksomheder kunne modtage støtte i medfør af to tidligere støtteforanstaltninger. Ved afgørelsen gav Kommissionen således ikke sagsøgerne mulighed for at få kendskab til grundene til beslutningen om, at statsstøtteforanstaltningen blev anset for at være forenelig med det indre marked. Dette er i strid med artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 27. august 2021 — Neratax mod EUIPO — Piraeus Bank m.fl. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy og MORFAT)

(Sag T-528/21)

(2021/C 462/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Neratax LTD (Nicosia, Cypern) (ved advokat V. Katsavos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Piraeus Bank SA (Athen, Grækenland), National Bank of Greece (Athen) og Eurobank Ergasias SA (Athen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af de omtvistede varemærker: Neratax LTD

De omtvistede varemærker: EU-ordmærkerne ELLO og MORFAT samt EU-figurmærkerne ELLO ERMOL, Ello Creamy og MORFAT Creamy — EU-varemærkeregistreringer nr. 12 549 499 (ELLO), nr. 12 549 821 (MORFAT), nr. 14 715 783 (ELLO ERMOL), nr. 14 722 243 (Ello creamy) og nr. 14 715 726 (MORFAT Creamy)

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

De anfægtede afgørelser: Afgørelserne truffet den 23. juni 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 1295/2020-4, R 1296/2020-4, R 1298/2020-4, R 1299/2020-4 og R 1302/2020-4)

Påstande

- De anfægtede afgørelser omstødes, tilbagekaldes og annulleres.
- Det fastslås og anerkendes, at ejendomsretten til de af ansøgningen omfattede varemærker tilkommer sagsøgeren som dennes intellektuelle ejendom.
- Modparterne tilpligtes at betale de i forbindelse med den foreliggende sag afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 101 TEUF — 106 TEUF.
- Tilsidesættelse af artikel 19-29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af syvende betragtning til og artikel 17, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625.

Sag anlagt den 31. august 2021 — QN mod Kommissionen

(Sag T-531/21)

(2021/C 462/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: QN (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgtes afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren, hvilket følger af offentliggørelsen den 12. november 2020 af Meddelelser fra Administrationen nr. 32-2020 om afslutning af forfremmelsesåret 2020 og om fremlæggelse af forfremmelseslisten, hvorpå sagsøgeren ikke er opført.
- Om fornødent endvidere annullation af sagsøgtes afgørelse af 1. juni 2021 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen om ikke at forfremme ham.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte ikkeøkonomiske tab.
- Sagsøgte tilpligtes, i henhold til artikel 9 i Rettens procesreglement, at fremlægge en anonymiseret kopi af referatet af mødet med det paritetiske forfremmelsesudvalg og af referatet af mødet mellem repræsentanterne for det centrale personaleudvalg og generaldirektøren for GD TAXUD.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45 og af artikel 4, stk. 1, i Kommissionens beslutning C(2013) 8968 endelig af 16. december 2013.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af reglerne om objektivitet og upartiskhed.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF.

Sag anlagt den 9. september 2021 — Worldwide Brands mod EUIPO — Guangdong Camel Apparel (CAMEL CROWN)

(Sag T-562/21)

(2021/C 462/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Worldwide Brands, Inc. Zweigniederlassung Deutschland (Köln, Tyskland) (ved advokaterne J. Gracia Albero og R. Ahijón Lana)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Guangdong Camel Apparel Co. Ltd (Foshan City, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Guangdong Camel Apparel Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket CAMEL CROWN — registreringsansøgning nr. 17 882 201

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juni 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 159/2020-5 og R 184/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist, for så vidt som den delvist gav medhold i den af intervenienten indgivne klage og delvist gav afslag herpå, og således tillod registrering af det anfægtede varemærke for de anførte varer i klasse 24 og 28.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling ved indsigelsesafdelingen og ved Femte Appelkammer.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. september 2021 — Copal Tree Brands mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (COPAL TREE)

(Sag T-572/21)

(2021/C 462/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Copal Tree Brands, Inc. (Oakland, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat B. Niemann Fadani)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sumol + Compal Marcas SA (Carnaxide, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Copal Tree Brands, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket COPAL TREE — registreringsansøgning nr. 17 955 496

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. juli 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1580/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 2. juni 2020 i indsigelsessag nr. B3076122 annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. september 2021 — Santos mod EUIPO (Formen af en citruspresser)

(Sag T-574/21)

(2021/C 462/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Santos (Vaulx-en-Velin, Frankrig) (ved advokat C. Bey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke med krav om farver (gul Pantone 1235C, grøn NCS: S 30 50 G 50 Y) (Formen på en citruspresser) — registreringsansøgning nr. 18 005 754

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. juli 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 281/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagens behandling for Første Appelkammer ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)

(Sag T-575/21)

(2021/C 462/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat T. Wuttke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien) og Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Tinnus Enterprises LLC

Det omtvistede design: EF-design nr. 1 431 829-0002

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1006/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at
 - sagsøgerens klage tages til følge
 - de fremsatte begæringer om ugyldighedserklæring af det anfægtede design forkastes i det hele
 - indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for appelkammeret og for ugyldighedsafdelingen
- indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte udgifter og omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 24. marts 2021, Lego mod EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Byggeklods fra et legetøjsbyggesæt) (T-515/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:155).
- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 8. marts 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172).
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.
- Fejlfortolkning af patentansøgning EP 3 005 948 A2 og af sagsøgerens samlede ansøgning om flere designs nr. 1 431 829-0001-0010.

Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)

(Sag T-576/21)

(2021/C 462/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat T. Wuttke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien) og Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Tinnus Enterprises LLC

Det omtvistede design: EF-design nr. 1 431 829-0006

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1005/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at
 - sagsøgerens klage tages til følge,
 - de fremsatte begæringer om at erklære det anfægtede design ugyldigt forkastes i det hele,
 - indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for appelkammeret og ugyldighedsafdelingen.
- Indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte udgifter og omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 24. marts 2021, Lego mod EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Byggeklods fra et legetøjsbyggesæt) (T-515/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:155)
- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 8. marts 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172)
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Fejlagtig fortolkning af patentansøgning EP 3 005 948 A2 og sagsøgerens ansøgning om flere design nr. 1 431 829-0001-0010.

Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)

(Sag T-577/21)

(2021/C 462/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat T. Wuttke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien) og Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Tinnus Enterprises LLC

Det omtvistede design: EF-design nr. 1 431 829-0007

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. juli 2021 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1010/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at
 - sagsøgerens klage tages til følge,
 - de fremsatte begæring om at erklære det anfægtede design ugyldigt forkastes i det hele,
 - indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for appellkammeret og ugyldighedsafdelingen.
- Indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte udgifter og omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 24. marts 2021, Lego mod EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Byggeklods fra et legetøjsbyggesæt) (T-515/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:155)
- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 8. marts 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172)
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Fejlagtig fortolkning af patentansøgning EP 3 005 948 A2 og sagsøgerens ansøgning om flere design nr. 1 431 829-0001-0010.

Sag anlagt den 13. september 2021 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products and Koopman International (Væskedistributionsudstyr)

(Sag T-578/21)

(2021/C 462/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat T. Wuttke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

De andre parter i sagen for appellkammeret: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien) og Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Tinnus Enterprises LLC

Det omtvistede design: EF-design nr. 1 431 829-0008

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juli 2021 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1009/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at
 - sagsøgerens klage tages til følge,
 - de fremsatte begæringer om at erklære det anfægtede design ugyldigt forkastes i det hele,
 - indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for appelkammeret og ugyldighedsafdelingen.
- Indgiverne af ugyldighedsbegæringerne tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte udgifter og omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 24. marts 2021, Lego mod EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Byggeklods fra et legetøjsbyggesæt) (T-515/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:155)
- Tilsidesættelse af de principper, der er fastsat i dom af 8. marts 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172)
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Fejlagtig fortolkning af patentansøgning EP 3 005 948 A2 og sagsøgerens ansøgning om flere design nr. 1 431 829-0001-0010.

Sag anlagt den 15. september 2021 — lastminute foundation mod EUIPO — Scai Comunicazione (B Heroes)**(Sag T-587/21)**

(2021/C 462/64)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: lastminute foundation (Chiasso, Schweiz) (ved advokaterne C. De Marchi og D. Contini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Scai Comunicazione Srl unipersonale (Potenza, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: lastminute foundation

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket B Heroes i farverne magenta og grå — EU-varemærke nr. 17 582 891

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. juli 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1245/2020-5 og R 1279/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret herved gav delvis medhold i klagen i sag R 1245/2020-5 og forkastede klagen i sag R 1279/2020-5.

- Følgelig fastslås det, at registreringen af EU-varemærke nr. 17 582 891 opretholdes for alle varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 38, 41 og 42.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. september 2021 — Guangdong Camel Apparel mod EUIPO — Worldwide Brands (CAMEL CROWN)

(Sag T-590/21)

(2021/C 462/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Guangdong Camel Apparel Co. Ltd (Foshan, Kina) (ved advokaterne C. Bercial Arias og F. Codevelle)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Worldwide Brands, Inc. Zweigniederlassung Deutschland (Köln, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Guangdong Camel Apparel Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket CAMEL CROWN — registreringsansøgning nr. 17 882 201

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juni 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 159/2020-5 og R 184/2020-5)

Påstande

- Sagsøgeren gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 på grund af den fejlagtige vurdering af, hvorvidt der forelå en risiko for forveksling mellem varemærkerne

Sag anlagt den 16. september 2021 — Apart mod EUIPO — S. Tous (Gengivelse af omridset af en bjørn)

(Sag T-591/21)

(2021/C 462/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apart sp. z o.o. (Suchy Las, Polen) (ved advokat J. Gwiazdowska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: S. Tous, SL (Manresa, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: S. Tous, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (Gengivelse af omridset af en bjørn) — EU-varemærkereгистраering nr. 8 127 128

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. juli 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 222/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele, og afgørelsen omgøres, således at den anfægtede varemærkereгистраering nr. 8 127 128 erklæres ugyldig.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse i det hele, og sagen hjemvises til appelkammeret.
- EUIPO og S. Tous, SL tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret og for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. i) og iii), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 som følge af manglende angivelse af de grunde, som antagelserne vedrørende det anfægtede varemærkes form er baseret på.
- Tilsidesættelse af artikel 20, artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a) og c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig af retten til at blive hørt, pligten for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger, principperne om god forvaltning, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 17. september 2021 — Société Elmar Wolf mod EUIPO — Fuxtec (Gengivelse af et rævehoved)

(Sag T-596/21)

(2021/C 462/67)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Frankrig) (ved advokat N. Boespflug)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fuxtec GmbH (Herrenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Fuxtec GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af et figurmærke (Gengivelse af et rævehoved) — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret nr. 1 339 239

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. juli 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2834/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det heri anføres, at det ansøgte varemærke ligner det ældre varemærke.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Såfremt selskabet Fuxtec GmbH intervenserer i sagen, tilpligtes det at betale omkostningerne i forbindelse med interventionen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. september 2021 — Basaglia mod Kommissionen

(Sag T-597/21)

(2021/C 462/68)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Giorgio Basaglia (Milano, Italien) (ved advokat G. Balossi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Påstand

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2021) 5741 final af 27. juli 2021 truffet i henhold til artikel 4 i bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, som blev meddelt i italiensk udgave den 23. august 2021, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende.

1. Eneste anbringende vedrørende ensidig begrænsning af anvendelsesområdet for den oprindelige begæring

- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Retten med dommen i sag T-727/19, Basaglia mod Kommissionen (dom af 23.9.2020, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:446), annullerede Kommissionens afgørelse om ensidig begrænsning af sagsøgerens begæring om aktindsigt. Navnlig blev Kommissionens ulovlige adfærd allerede bekræftet, da den ensidigt begrænsede sagsøgerens ret til aktindsigt i de ønskede dokumenter. Den nye afgørelse, som Europa-Kommissionen traf efter annullationen af den tidligere afgørelse, er ikke i overensstemmelse med det af Retten fastslåede den 23. september 2020 og tilsidesætter igen sagsøgerens ret til aktindsigt.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 5.12.2001 om ændring af dens forretningsorden (EFT 2001, L 345, s. 94).

Sag anlagt den 20. september 2021 — Kubara mod EUIPO (good calories)**(Sag T-602/21)**

(2021/C 462/69)

Processprog: polsk

Parter*Sagsøger:* Kubara sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ved radca prawny A. Suskiewicz)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket good calories — registreringsansøgning nr. 18 193 512*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. juli 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2167/2020-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet i betragtning af, at EUIPO har registreret tegnene »Fit calories« og »GREEN CALORIES« som EU-varemærker
- Første Appellkammer ved EUIPO har ikke foretaget en fuldstændig prøvelse af fortegnelsen over de varer og tjenesteydelser, for hvilke registreringen af det omtvistede tegn er blevet afslået.

Sag anlagt den 22. september 2021 — Blueroots Technology mod EUIPO — Rezk-Salama og Breitlauch (SKILLTREE STUDIOS)**(Sag T-607/21)**

(2021/C 462/70)

Stævningen er affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Blueroots Technology GmbH (Graz, Østrig) (ved advokat A. Huber-Erlenwein)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appellkammeret:* Christof Rezk-Salama (Trier, Tyskland) og Linda Breitlauch (Trier)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehavere af det omtvistede varemærke:* Christof Rezk-Salama og Linda Breitlauch*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket SKILLTREE STUDIOS — EU-varemærke nr. 13 271 821

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juli 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2218/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres eller ændres således, at varemærke nr. 13 271 821 »SKILLTREE STUDIOS« erklæres ugyldigt og annulleres for så vidt angår klasse 9, 41 og 42.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 27. september 2021 — WV mod CdT

(Sag T-618/21)

(2021/C 462/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: WV (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions organer (CdT)

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annulation af afgørelsen af 26. november 2020, hvorved sagsøgerens tidsubegrænsede ansættelse opsiges pr. 31. december 2020.
- Om fornødent annulation af afgørelsen af 17. juni 2021, hvorved sagsøgerens klage af 26. februar 2021 over den oprindelige afgørelse af 26. november 2020 afslås.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerens økonomiske tab.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerens ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed er opgjort til 15 000 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 16 og artikel 48 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«), henset til CdT's opfattelse af begrebet »orlov med løn«.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 16 og artikel 48 i ansættelsesvilkårene henset til artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af omsorgspligten samt tilsidesættelse af artikel 59, stk. 4, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
 3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
-

Sag anlagt den 29. september 2021 — Lemken mod EUIPO (Himmelblå)**(Sag T-621/21)**

(2021/C 462/72)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Lemken GmbH & Co. KG (Alpen, Tyskland) (ved advokaterne I. Kuschel og W. von der Osten-Sacken)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* ansøgning om EU-farvemærket himmelblå (RAL:5015) — registreringsansøgning nr. 18 097 467*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 15. juli 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2037/2020-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af kravet om en tilstrækkelig begrundelse.

Rettens kendelse af 27. august 2021 — Essentra m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-470/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 462/73)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Rettens kendelse af 21. september 2021 — Daily Mail and General Trust m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-690/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 462/74)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 23.12.2019.

Rettens kendelse af 27. august 2021 — Rentokil Initial og Rentokil Initial 1927 mod Kommissionen**(Sag C-692/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 462/75)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 23.12.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA